

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XVIII, številka 40

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

oktober 2017

armirane cevi
profili in trakovi PVC
črte za tenis
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana
Telefon: 01/2568-023
Delavnica: 040/845-524
E-mail: anton.repovz@antonr.si
Splet: www.antonr.si

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.
07/34 82 400
halobeton@gmail.com

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

GMP PRIJATELJ D.O.O.

Podboršt 15
8297 Šentjanž

E: andrejpriatelj@siol.net

M project biro

PROJEKTIRANJE IN SVETOVANJE
IRENA SKOPREC S.P., LESKOVEC V PODBORŠTU 37 B, ŠENTJANŽ
TEL.: 051 306 284; MIPROJECTBIRO@GMAIL.COM; WWW.MIPROJECT.SI

REJC MARIJA s.p.
KRMELJ 51

PREHARNA PRI MARJANI,
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

JOMALES

Gozdarske storitve

Jože Klun s.p.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

ANJA BAR

Šentjanž

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

Drage bralke in dragi bralci,

Kako pestro je lahko življenje, nam vedno znova kar samo dokazuje. Muhasta narava tako pri nas kot tudi po svetu nam ne prizanaša. Jesen se je šele začela, pa že diši po zimih. Vendar pa pestrost in raznolikost dogajanja v domačem kraju, občini, državi in svetu poskrbi, da nam požene kri po žilah in ogreje hladne zgodnje jesenske dni.

Letošnje poletje je bilo v Šentjanžu zaznamovano s praznovanjem Prostovoljnega gasilskega društva Šentjanž. Vrhunec jubileja in dobrodošlice novi gasilski cisterni je bila tista čisto prava gasilska veselica, ko je bilo res užitek opazovati enotnost v društvu ter požrtvovalno prostovoljno delo članov. Vse skupaj je na eno mesto priklicalo staro in mlado prebivalstvo predvsem našega kraja pa tudi okolice, ki je za trenutek pozabilo na neprijazen vsakdan in se družilo kot v zadnjem času ne prav mnogokrat. Bilo je 110-letnici primerno, bi se lahko reklo. Združili pa smo se tudi v dnevi, ko smo stiskali pesti in si iz srca želeli, da bi nam končno enkrat res uspelo. In se je res zgodilo. Slovenska košarkarska reprezentanca je postala evropski prvak. Zgodovinsko in nepredstavljivo, a resnično.

Čas teče dalje. Iz dneva v dan nas dohitevajo prijetne osebne zmage in malo manj prijetni osebni porazi. Menda je vse to le del tega cirkusa, v katerem igramo eno od slavnih ali malo manj slavnih vlog. Dejstvo je, da smo sami krojači svojega trenutka in od nas je odvisno, kako lepo ali manj lepo ga bomo obarvali. Včasih ga je samo potrebno pogledati skozi bolj čisto okno in zadovoljstvo bo večje. Naj vas pestra politična jesen ne razburi preveč, dogajanje v svetu in doma pa ne prizadene. Narišite si nasmeh na usta, pošljite si toplino v srce in glavo in odračajte po našem prelepem šentjanškem gričevju v bližnji gozd po gobe in kostanj. Zagotovo boste naredili pravo stvar.

Do naslednjega snidenja se imejte lepo in nas radi prebirajte še naprej!

Vesna in Petra

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2017 - POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna	Notranja stran, barvna
1/1.....200€	1/1.....500€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....60€	1/8.....150€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilo krajevne skupnosti Šentjanž
Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž

Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
Vesna Perko (glavna urednica),
Simona Razpet (lektoriranje),
Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan
Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanji sodelavci

Slika na naslovnici:

Jože Puc

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,
Šentjanž 22,
8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid
medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

SPOŠTOVANE KRAJANKE, CENJENI KRAJANI!

Krepko smo že zakorakali v jesen. Čas, ko se narava obarva v pisane, tople barve, ko na poljih in vrtovih pobiramo pridelke in se počasi pripravljamo na hladnejše obdobje.

V teh dneh Krajevna skupnost zaključuje svoje projekte, ki si jih je zadala v spomladanskem času. V začetku tekočega leta smo pristopili in finančno podprli veliki projekt Prostovoljnega gasilskega društva Šentjanž, nabavo težko pričakovanega ter nujno potrebnega gasilskega vozila s cisterno. Tako smo pripomogli k večji varnosti kraja, krajanov ter širše okolice.

Zimske razmere so pripeljale do tega, da smo z nujnimi sanacijskimi ukrepi utrdili in zakrpali večje poškodbe na voziščih. Nato smo začeli z večjo investicijo v vasi Kamenica, in sicer sanacijo poškodovanega vozišča ter preplastitvijo ceste skozi vas. Vaščani so si poleg finančne soudeležbe pri preplastitvi uredili dvorišča ter si zgradili rastlinsko čistilno napravo. Kar je dober prikaz složnosti med vaščani, Krajevno skupnostjo in Občino. Hvala vaščanom vasi Kamenica za dobro sodelovanje, organizacijo ter lepo pripravljeno prireditvijo ob otvoritvi ter blagoslovu novih pridobitev.

Na novo smo asfaltirali dva cestna odseka Svrževo in Kladje v skupni dolžini 400 m, naredili pa smo tudi odmero ceste Rupa-Jože Bajt in pripravo za razširitev ter utrditev ceste.

Poleg teh večjih projektov smo opravili tudi nekaj manjših manj vidnih del, a nič manj pomembnih.

Vsem krajkankam in krajanom Šentjanža iskreno čestitam ob bližajočima se praznikoma: krajevnem ter dnevu reformacije.

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

<http://www.sentjanz.si>

SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!

Občina Sevnica

Vsak del leta ima svoje čare. Medtem ko je toplejša polovica namenjena razcvetu in obiranju plodov, je v hladnejših mesecih čas za mnoge delovne obveznosti, za katere skozi leto, ko smo zunaj v naravi, preprosto zmanjka časa. Prav tako je ob daljših večerih več časa za druženje v krogu družine, za povezovanje s prijatelji in sosedi. Povezovanju je namenjen tudi krajevni praznik, ki ga, spoštovane krajanke in spoštovani krajanje Šentjanža, praznujete v oktobru.

Razvoj je na vseh ravneh postopen in kontinuiran proces. Uspešno se je tudi letos nadgrajeval razvoj vzgojno-izobraževalnih pogojev za delo osnovne šole v Šentjanžu. Po energetski sanaciji šole in izgradnji telovadnice je velika pridobitev še nova kotlovnica v prej neizkoriščenem podkletnem delu nove telovadnice. Celovito urejeni prostor v spodnji etaži telovadnice bo hkrati namenjen tudi kot skladišče opreme za potrebe šole in krajevne skupnosti.

Ker je bilo v preteklosti veliko truda vloženega v komunalno opremljanje z optičnim in vodovodnim omrežjem, so bistvene potrebe na tem področju urejene. Veliko dela opravi Krajevna skupnost, tako z rednim kot investicijskim vzdrževanjem cestne infrastrukture in z drugimi ureditvami. Zopet je pred njenimi vrati naloga organiziranja zimske službe. Med investicijami na lokalni cestni infrastrukturi pa je občina letos zaključila obnovo 210-metrskega odseka občinske ceste Šentjanž-Štajngrob-Kal pri Krmelju, ki je poleg celovite rekonstrukcije in preplastitve zajela še ureditev odvodnjavanja zalednih in površinskih voda ter stabilizacijo brežine z izvedbo opornega zidu.

Družbena odgovornost in pripadnost lokalni skupnosti sta krajkankam in krajanom krajevne skupnosti Šentjanž vselej močno v krvi. Delovni cilji in izzivi tako ob dobrem sodelovanju krajanov z ožjo in širšo lokalno skupnostjo vedno obrodijo sadove. Tudi nabavljeno in letos prevzeto novo vozilo PGD Šentjanž je plod dobrega sodelovanja lokalne skupnosti, gasilskega društva, krajanov in sponzorjev. Skupaj smo sledili ciljem zagotavljanja čim višje stopnje opremljenosti in usposobljenosti organizacije, ki nam je skrb za varnost skupna odgovornost.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem vsem za marljivo ustvarjalno delo, s katerim Krajevna skupnost, krajanje in predstavniki raznih društev skrbite za nenehen razvoj in pristen utrip vsakdana v vaših krajih.

Tako dobrega sodelovanja z vami, z društvu in Krajevno skupnostjo, si želim tudi v bodoče. Iskreno vam čestitam ob prazniku in želim vse dobro.

Stanko Ocvirk, župan občine Sevnica

Boštjan Repovž

Oktober – mesec požarne varnosti. Tokrat namenjam pozornost našemu vsestranskemu krajanu Boštjanu Repovžu, ki mu klic na pomoč ni tuj in ga ljubezen do gasilskega udejstvovanja spremlja že od nekdaj.

Ne moremo mimo vprašanja, kdaj ste se pridružili gasilcem in kaj je tisto, da ste gasilstvu rekli »DA«?

Uradno sem vstopil v gasilsko društvo na občnem zboru leta 2001, torej sem že dopolnil 16 let delovanja v društvu. Zakaj uradno? Takrat sem dal prošnjo za sprejem v društvo na povabilo takratnega predsednika Staneta Baleta. Povabil me je zato, ker so bile naslednje leto volitve in me je prepričal, da bom sprejel funkcijo podpredsednika društva. Z gasilci pa sem sodeloval že veliko let prej. Spomnim se, kako smo gasili hišo in hlev pri Klanškovi v Podborštu in požar kozolca pri Urbančičevih na Leskovcu. Takrat smo imeli kombi, motorno brizgalno, cevi, trojak in ročnike. Ni bilo nobene osebne zaščitne opreme, kot so rokavice, škornji in obleke, samo zaščitne čelade.

Funkcija predsednika društva ni vedno prizanesljiva, saj le-ta zahteva vse več veščin, administrativnih opravil in veliko energije. Koliko časa že vztrajate pri vodenju društva?

Kot sem že prej omenil sem bil 22. februarja 2003 izvoljen za podpredsednik društva, s predsedniško funkcijo pa sem se začel ukvarjati po volilnem občem zboru leta 2008. Torej sem predsednik društva že deseto leto. Februarja naslednje leto pa mi poteče že drugi mandat.

Gasilsko društvo Šentjanž šteje okrog 200 članov in se lahko pohvali z uspešnimi rezultati z gasilskih tekmovanj ne le veteranov, temveč tudi mladih ekip. Se nam v Šentjanžu ni potrebno bati za podmladek?

Vsa gasilska društva v državi imamo posebno računalniško aplikacijo z imenom Vulkan, v kateri je vpisano čisto vse. Torej člani, članice, veterani, mladinke, mladinci, pionirke, pionirji in cicibani. Poleg oseb je vpisana tudi vsa lastnina; od zemljišča, stavbe, vozil do orodja, ki ga uporabljamo. Trenutno

je vpisanih v Vulkan 215 članov, od tega 58 pionirjev, 37 mladincev, 33 pripravnikov, 30 operativnih gasilcev, 15 rezervnih operativnih gasilcev, 10 veteranov in 32 ostalih članov. Kar pa se tiče tekmovalnih ekip, so najbolj aktivni veterani, saj se udeležijo vseh tekmovanj. Letos so osvojili prvič pokal za 3. mesto in smo ga bili vsi zelo veseli. Vsako leto peljemo vsaj pet ekip mladih na občinsko mladinsko tekmovanje, dve ekipi na otroški mnogoboj v Rečico pri Laškem in dve ekipi na kviz gasilske mladine. Iz vsakega tekmovanja pa naši mladi člani prinesejo kakšen pokal ali medaljo. Pionirke in mladinke so bile že na državnem tekmovanju. Občasno se zberejo tudi ekipe članov in članic ter se udeležijo katerega od tekmovanj, ki jih organizirajo društva v občini. Vsako leto smo z vsaj eno ekipo tudi na Gasilskih igrah brez meja na Velikem Cirkniku.

Znotraj društva skrbite, da člani usvajate novo znanje in se tako udeležujete tudi številnih tečajev. Ste morda na kakšne uspehe članov še posebej ponosni? Katere so po vašem mnenju kvalitete dobrega gasilca?

V našem društvu je trenutno 30 operativnih članov. Vsi so usposobljeni za posredovanje v intervenciji. To pomeni, da so vsi ti člani uspešno opravili tečaj v obsegu preko sto ur predavanj in vaj. Uspešno pa pomeni, da so opravili pisni in praktični del tečaja. Lahko se celo pohvalim, da je letos spomladi uspešno zaključilo kar dvanajst članic in članov tečaj za gasilca pripravnika. Lansko leto so trije člani opravili tečaj za strojnika, dva za tehnična reševalca. In še bi lahko našteval. Ponosen sem na vsakega člana, ki uspešno opravi tečaj, saj to pomeni, da je kar nekaj petkov, sobot in nedelj na usposabljanju, torej se mora odreči marsičemu. In ravno dobro usposobljen član je najbolj kvaliteten član in teh je v društvu kar nekaj.

Želja po novi, zmogljivejši in boljši avtocisterni je tlela že dlje časa in tako bo letošnji avgust zapisan v zgodovino gasilskega društva, ko ste ob 110-letnico delovanja predali namenu novo gasilsko vozilo – avtocisterno, ki ni le velik dosežek, ampak tudi ponos in pomembna pridobitev tako za društvo kot tudi za krajan Šentjanža. Bi nam lahko ob tej priložnosti povedali nekaj več besed o investiciji?

Lahko bi rekel, da smo se na to investicijo pripravljali kar deset let. Prvih pet let je bilo namenjenih predvsem umeščanju investicije v razvojne programe Občine Sevnica, Krajevne skupnosti Šentjanž in Gasilske zveze Sevnica. Zadnjih pet let pa smo intenzivnost malce povečali. Najprej je bilo potrebno pridobiti različne ponudbe in nato izbrati najprimernejšo za naše potrebe. Ko smo izbrali vozilo, tip nadgradnje in izdelovalca, smo naredili finančno konstrukcijo, ki je morala biti podkrepjena s sklepi o sofinanciranju s strani Občine Sevnica, Krajevne skupnosti Šentjanž in Gasilske zveze Sevnica. S temi soglasji smo pridobili približno dve tretjini potrebnih sredstev, tretjino, ki znaša preko 61 tisoč evrov, pa smo morali zagotoviti sami. Za tem je sledil podpis pogodb o sofinanciranju z Občino Sevnica, KS Šentjanž, GZ Sevnica in z izvajalcem del, podjetjem SVIT-ZOLAR d.o.o s Ptujске Gore. To se je zgodilo 27. februarja 2016 na članskem občnem zboru. No in od tu naprej sem prvič začel verjeti, da bomo uspeli. Takoj po popisu pogodbe smo naročili tovornjak, ga 3. junija 2016 prevzeli ter ga predali podjetju SVIT-ZOLAR za izdelavo nadgradnje. Počasi, ko je priteklo kaj denarja na naš

račun, smo opremljali vozilo in tako je dobil današnja obliko ter opremo. Prišel je dan, ki smo ga vsi že težko čakali, 16. junij 2017, to je dan, ko smo vozilo pripeljali v Šentjanž. Tu je, imamo ga. To je prvo novo gasilsko orodno vozilo, zato je še posebej zapisan v zgodovini gasilstva v Šentjanžu. V zadnjih dneh septembra smo v celoti poravnali vse finančne obveznosti, zato je veselje še toliko večje.

Večkrat ste dejali, da je novo pridobljena avtocisterna za društvo velik finančni zalogaj, a vaš načrt zbiranja denarja je bil uspešen. Solidarnost Šentjanžanov ni zatajila. Računica vam ni tuja, vam je zato tudi podvig uspel? Na katere projekte pa se pripravljate v prihodnje?

Praznovanje 110-letnice delovanja je potekalo dva dni z določenim razlogom. V petek, 18. avgusta, smo na slavnostno sejo povabili vsa sosednja gasilska društva, društva v kraju in vse dobrotnike, ki nam že vrsto let stojijo ob strani in nas podpirajo. Zahvalili smo se jim s posebnim priznanjem in seveda s priporočili za vnaprej. V soboto, 19. avgusta, na samem prevzemu vozila, smo se želeli zahvaliti tudi vsem krajanom, saj smo v ta namen pripravili golaž in posebne posode. Razdeljenih je bilo skoraj petsto posod z golažem. V svojem govoru pa sem se tudi posebej zahvalil krajanom in krajankam. Zahvaliti pa se moram še ob tej priložnosti, saj smo v decembru leta 2016 ob koledarjih prejeli preko enajst tisoč evrov prostovoljnih prispevkov. Torej Šentjanška solidarnost nikakor ni zatajila, celo pozitivno smo bili presenečeni nad tolikšno podporo. In prav ta podpora nam je dala novih moči in energije za uresničitev našega cilja. In na kaj se pripravljamo? Veš taka pridobitev potem kaže na nove investicije. Potrebno bo dodati še kakšno opremo. Na primer: potopne črpalke, verige, visokotlačni čistilec, komplet za penilo ...

Del cikla praznovanja je obogatila tudi gasilska veselica in praznovanje z ansambлом Toneta Rusa. Niti slaba vremenska napoved ni prestrašila krajanov in ostalih obiskovalcev, ki so napolnili šotor. Je morda to sporočilo krajanov in se lahko nadejamo še kakšne veselice v prihodnje?

Gasilce vreme ne ustavi. Če je potrebno na intervencijo, se ne moreš obračati po vremenu. In tudi za veselje ni odločilno vreme, zato smo priskrbeli streho nad glavo, da se bomo skupaj s krajanom veselili velikega uspeha. Zelo smo bili veseli, da se je šotor kar dvakrat napolnil. Ja sporočilo krajanov smo vzeli na znanje, obisk je bil velik in pustimo se presenetiti. Morda pa bo še kakšna veselica.

Ko se zasliši sirena, vsakogar stisne pri srcu. V času intervencije mora biti gasilec zbran, odgovoren, predvsem pa so odločitve hitre. Je težko ohraniti mirno kri, kljubovati adrenalinu, času in hkrati tudi ognjenim zubljem?

Gasilci se moramo veliko usposablјati, preigravati različne situacije, biti previdni, strpni in potrpežljivi. Z naglico in hitrimi napačnimi odločitvami lahko povzročiš več škode kot koristi. V prvi vrsti moraš poskrbeti za svojo varnost in za varnost vseh na intervenciji, zavarovati kraj dogodka in potem razmisliti o učinkovitih potezah, ki jih bo moštvo opravilo, da bo intervencija uspešna. Če je moštvo uigrano in če ve vsak, kaj mora narediti in tisto, kar se dogovorimo tudi naredi, ni težko biti zbran in ohraniti hladne glave.

Težko si je predstavljati, kaj vse ste v vlogi gasilca doživeli in videli z vašimi očmi. Se spomnite kakšne težke situacije in ali ste se med kakšno intervencijo ustrašili za svoje življenje?

Vsaka intervencija se te dotakne, če pa veš, da si komu pomagal, mu kaj rešil ali ga rešil, na vse hudo pozabiš. Kakšnih zelo zahtevnih intervencij na srečo pri nas še nismo imeli.

Pa se dotakniva še malo tekočih zadev ... Pred kratkim so potekali protesti poklicnih gasilcev, ki si za pošteno delo želijo pošteno plačilo. Gasilec najbrž ne vpraša, komu bo gasil, kajne? Kako pa vi, kot gasilec, gledate na te zadeve?

Pri prostovoljnih gasilcih ni plačila, je le dobra volja in zahvala za opravljeno delo in trud. Poklicni gasilci pa so v sklopu javne uprave, kjer smo tudi učitelji. O plačah v javnem sektorju pa raje ne bi, ker bova predolga, jih pa podpiram v prizadevanjih za pravičnejše plačilo opravljenega dela.

Kakšne pa so izkušnje vašega gasilskega društva, imajo delodajalci posluh za prostovoljne gasilce in vaše manjkajoče delovne obveznosti v službi?

S tem nimamo slabih izkušenj. Imeli smo nekaj primerov, ko so naši člani intervenirali med službo. To se je zgodilo pri nedavnem snegolomu. Delodajalci so od nas zahtevali potrdilo in poročilo o intervenciji, Občina Sevnica pa je refundirala podjetjem plačilo zamujene prisotnosti na delovnem mestu. Izobraževanj pa se udeležujemo le ob dela prostih dnevih.

Ali imate občutek, da se ljudje v celoti zavedamo, kako pomembno je prostovoljno gasilsko delo?

Mislím, da se.

Oče gasilec, sinovi gasilci ... Nad prostovoljnim gasilstvom ste navdušili tudi svoje sinove. Kaj pa na to poreče vaša žena?

Moja žena je glede gasilstva v hiši zelo strpna, razumevajoča in nas podpira. Pri uspehih se z nami veseli, včasih pa se tudi malce jezi. Recimo letos, ko je bil moj skoraj cel dopust namenjen organizaciji in izvedbi praznovanja, je bila upravičeno slabe volje, a na koncu upam, da tudi ponosna.

Kako si pa vi, ne le po intervenciji, ampak tudi po vsakodnevnih dogodivščinah, napolnite baterije? Vam pri tem pomaga tudi delo v vinogradu?

Moje baterije polni družina, uspehi, dosežki, opravljene obveznosti in tudi dobro opravljeno delo v vinogradu, sadovnjaku, na vrtu ter pozitivni ljudje s katerimi se družim.

Tople pomladanske dni preživite v naravi, natančneje na lestvah v sadovnjaku, ko olupšate sadni vrt marsikaterega krajana. Vaša ljubezen do sadjarstva izhaja iz domačega ognjišča?

Mogoče sem to podedoval po očetu. Na začetku je bil moj mentor in učitelj. Skupaj sva načrtovala in zasadila sadovnjak ob hiši. Leto je bilo naokoli in kdo bo obrezal sadje? In tako so se začela učna leta v sadovnjaku. Vsako delo, ki ga rad opravljam, je zame sprostitev, je polnjenje baterij, zato grem in delo opravim. Te zapišem na seznam, ha, ha ...

Poleg gasilstva, pa ste tudi del ekipe Šentjanškega glasa. Lahko bi dejali, da ste uspešen »fehtar« denarja tudi za potrebe krajevnega časopisa. Iskanje in nagovarjanje sponzorjev je včasih nevhvaležno delo, kot bi prosil zase, kajne? A pri vas uspeva. So to morda kakšni triki učitelja matematike?

Ne vem, mogoče. Če v delu, ki ga delaš vidiš uspeh, napredek in kanček zadovoljstva, se spleča. Vsak dosežek, pa čeprav je to le izid glasila, mi polepša dan. To je uspeh in ko se ozremo za narejenim, mi je v veliko veselje. Ni mi v veselje prosjačiti, to mi je muka, težko se pripravim in odločim, da obiščem "žrtev", a ko je za tem rezultat, sem vesel in ponosen na opravljeno.

Vesna Perko

Turistično društvo

POHOD PO KREKOVIH STEZICAH

Tretja sobota v maju je bila tudi tokrat namenjena rekreaciji, saj je v organizaciji TD Šentjanž potekal Pohod po Krekovih stezicah, tokrat z mislijo na 100. obletnico smrti duhovnika in

sociologa Janeza Evangelista Kreka, ki se jo bo obeleževalo v jeseni.

Čeprav je sprva kazalo, da nam vreme ne bo naklonjeno, se je po pozdravnem nagovoru predsednice društva Petre Majcen prijetna skupina pohodnikov vendarle odpravila dogodivščinam naproti. Gozdna pot nas je vodila mimo Rovinj, Murnc, vse do Leskovca, kjer smo se na domačiji članice društva Jožice Urbančič malo okrepčali, s svojim prihodom pa nas je presenetila še Krekova konjenica. Koraki do naslednje točke so bili takoj lažji in prijetnejši, a na Brunku so še kako prijali kosi ocirkove potice Duške Zavrl. Kratek postanek je popestrilo igranje pohodnika na harmoniko; pogled na Kum in bližnjo pokrajino pa je navdihnil marsikoga izmed nas. V Peklu smo se ohladili s kozarcem cvička in se nato podali proti Šentjanžu.

Vsi smo bili mnenja, da je naša dobra volja odgnala dežne kaplje, saj so se le-te pojavile, ko smo že prispeli na cilj. Se vidimo naslednje leto.

Vesna Perko

7. ARTEKO ŠENTJANŽ

Od 28. junija do 2. julija so tudi letos na domačiji Felicijan v nebeškem Peklu ustvarjali umetniki in obarvali že 7. ArtEko 2017.

Foto: Judith Zgonc

Pod okriljem Turističnega društva Šentjanž in Zavoda MUK Ora iz Sevnice so se letos v Peklu zbrali Igor Somrak in Urška Kanoni iz Pomjana, Nena Bedek, Anton in Judith Zgonc ter Matic Svažič iz Sevnice. Za glasbeno spremljavo je poskrbel Andrej Fon, za brbončice pa Matjaž Derstvenšek. Tudi letos je s svojim znanjem in žarom dogodek podkrepila in soustvarila Jerca Šantelj iz Sevnice. Z enodnevno udeležbo na dogodku sta nas počastila tudi udeleženca prejšnjih ArtEko dogodkov Toni Vučajnk iz Dobove s fotografskim objektivom in Tomaž Dernovšek - Vinči iz Hotiča pri Litiji s svojim edinstvenim »landart« (krajinska umetnost) po strugi bližnjega potoka. Glede na to, da so bili v prejšnjih letih v ospredju ustvarjalnega fokusa stari okenski okvirji, v katere so bila vpeta platna, je bil letošnji ArtEko nadgradnja prejšnjim, z ustvarjanjem zaves in drugih detajlov, ki so obogatili prostor na Felicijanovi domačiji v Peklu in bodo nadgrajevali prihodnje razstave. Seveda je bila

tudi letos ustvarjalna sla brezmejna in niso izostale niti klasične umetnine na platnih, ki so peklensko ustvarjanje povezale v delovno razstavo, ki se je zgodila v soboto zvečer, na prvi julijski dan. Dogajanje je dopolnilo celovečerno predvajanje fotografij, ki jih je vse štiri dni skrbno nizala Judith Zgonc.

Obiskovalci so se lahko družili z umetniki, poskusili dobrote, ki so jih pripravile članice Turističnega društva Šentjanž in kulinarčni umetnik Matjaž Derstvenšek, ter se odžejali ob kozarčku rujnega. Kulturni program je popestril Andrej Fon na saksofonu. Najlepša zahvala gre Centru zdravja zdravstvenega doma Sevnica in njihovim dekletom, ki so še kako koristno popestrile petkov večer druženja s prikazom postopka oživljanja in uporabo defibrilatorja prisotnim umetnikom in

Foto: Judith Zgonc

vsem, ki so želeli obnoviti to znanje. Lepa hvala tudi družini Vidmar iz Gabrijel in Gostilni Repovž iz Šentjanža, ki so nam s svojimi izdelki pomagali pri izvedbi dogodka, ter Društvu vinogradnikov Šentjanž, ki bo z ArtEko razstavo letos jeseni tudi dopolnilo praznovanje svojega jubileja.

Petra Majcen

TRADICIONALNA ŠENTJANŠKA TRŽNICA

Foto: Judith Zgonec

V organizaciji Turističnega društva Šentjanž se je že šesto leto zapored zgodila tradicionalna Šentjanška tržnica.

Na trgu v Šentjanžu so na zadnjo septembrsko nedeljo svoje izdelke na prodaj postavili domači pridelovalci hrane, izdelovalci izdelkov domače obrti ter učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž. Kulturno noto dogajanje na tržnici je dodala otvoritev razstave del, ki so jih umetniki ustvarjali od 28. junija do 2. julija na slikarskem shodu ArtEko Šentjanž 2017 na Felicijanovi domačiji v Peklu v organizaciji Zavoda MUK Ora iz Sevnice in Turističnega društva Šentjanž. Izdelki so bili tradicionalno razstavljeni na steni Repovževe štale v času

Šentjanške tržnice. Otvoritev razstave je s svojimi recitali neponovljivo obogatil književnik, prevajalec in gledališnik Andrej Rozman – Roza, ki je v glavnem v rimah podal kritiko na aktualno dogajanje v družbi in državi ter navzoče stare in mlade navdušil s svojim pesniškim in igralskim talentom.

Tudi letošnji september je bil v Šentjanžu lep in kljub malenkost kislemu vremenu je bil zaključek s Šentjanško tržnico in otvoritvijo razstave ArtEko spet nepozaben.

Petra Majcen

Društvo vinogradnikov Šentjanž

POSTAVITEV KLOPOTCA V KAMENŠKEM

Postavitev letošnjega klopotca v Kamenškem je bila ena tistih lepših doživetij, ki jih imamo člani društva med letom. Člani DV Šentjanž, ki so ob enem naši društveni pevci, so svojo nalogo, tako kot že vsa pretekla leta, vzeli zelo resno in jo odlično opravili. Skupaj z gostiteljem in ekipo za postavitev smo si vsi skupaj naredili zelo lep večer. Ob spoštovanih gostih in njihovih pozdravnih besedah, ki so sledile, so bile s strani predsednice društva povedane naslednje misli:

"Spoštovani gostitelj Boštjan in tvoja družina, pozdravljena cvičkova princesa Dragica, župan Srečko Ocvirk, župnik Janez Cevc, Zvone Košmerl, predsednica KS Krmelj Mirt Slavica, spoštovani člani DV Šentjanž in predstavniki štirih medijev,

v teh dneh so bile misli zopet usmerjene v vinogradništvo, pretekle dosežke in v nocojšnji večer, ki je prav poseben. Že dolgo lahko spremljamo družino Ručman in njihova prizadevanja za ohranitev vrednot kmečkega človeka.

V tem trenutku lahko z veseljem vzkliknemo: "Poglejte, kaj zmore mladost in modrost."

Kaj je lepšega, kot pogled starega očeta na vnuka, če združita izkušnje in znanje, ki je prineslo vrhunske rezultate. Dve veliki zlati medalji, doseženi na tednu cvička, sta bili čudovita dopolnitev k zbirki medalj našega društva, ki sodi v sam vrh na dolenskem ocenjevanju. Najvišja dosežena ocena cvička v društvu pa je bila ob enem tudi enaka oceni kralja cvička, kar je izjemen dosežek.

Kameško, čudovito urejena vinska gorica, kjer se vinogradniki že vrsto let zavedajo, kaj pomeni dobro kletarjenje, je dobilo danes že drugi klopotec, simbol dobrega vina, predvsem pa najboljšega cvička v društvu.

Mladi vinogradnik Boštjan in njegov predani ata sta si ga sku-

paj z vsemi, ki ste jima v pomoč, še kako zaslužila.

V posebno veselje mi je, da je prejemnik najvišjega priznanja mlad vinogradnik.

Na pragu 20-letnice delovanja je to dobra popotnica za vstop v desetletje, ki bo morda manj naklonjeno malemu vinogradniku. Le ljubezen do trte in spoštovanje do dela prednikov, bo tudi Kamenško ohranilo takole čudovito zeleno.

Boštjan, v imenu DV Šentjanž sprejmi iskrene čestitke za dosežen rezultat. Želim ti, da ti sledijo še mnogi, da nam ne bo nikoli zmanjkalo dobrega vina."

Na koncu bi se še enkrat rada zahvalila družini Ručman za izjemno lep sprejem, pogostitev in ves trud, ki so ga vložili v priprave za postavitve klopotca, našim društvenim pevcem, ki so naredili čudovito vzdušje tudi po končanem uradnem delu, gospodu župniku za blagoslov, gostom, ki so se odzvali vabilu in predstavnikom medijev, ki so naš dogodek z napisano besedo ponesli v veliki svet.

Renata Kuhar

20 let

Društvo vinogradnikov Šentjanž

praznuje 20-letnico delovanja društva,
zato bo v soboto, 4. novembra 2017, ob 16. uri,
slavnostna seja v Kulturni dvorani Šentjanž.
Po končani seji bo sledilo druženje ob dobrotah
Gostilne Repovž.
Ob 19. uri pa bo koncert Hišnega ansambla Avsenik.
VABLJENI!
Renata Kuhar,
predsednica DV Šentjanž

PEVCI DV Šentjanž NASTOPILI NA LJUBLJANSKI VINSKI POTI

Pevci Društva vinogradnikov Šentjanž smo tudi letos bili povabljeni na Ljubljansko vinsko pot. Že nekajkrat smo se je udeležili. Pogoj je nastop na uradni otvoritvi. Ker obvladamo kar nekaj vinskih pesmi, nam to ni bilo težko. Tako nas v Ljubljani že poznajo in nam radi prisluhnejo. Ljubljanska vinska pot je vinsko-kulinarična prodajno-degustacijska prireditev, ki poteka vse od Magistrata, prek Tromostovja do Prešernovega spomenika. Na tem prostoru je veliko stojnic, ki ponujajo vina slovenskih in tudi drugih pridelovalcev. Prav tako je zastopana tudi kulinarika in ponujajo vse mogoče. Zanimivo je doživeti to prireditev v živo, kajti obiskovalcev je zelo veliko od blizu in daleč, tudi Japonske, Kitajske, Nemčije, Francije.

MS

Krajevni odbor ZB za vrednote NOB Šentjanž

SPOMINSKA URICA

Odprtje gozdnega okna je bilo 27. septembra na svetovni dan turizma. Slavnostni govorniki so bili podpredsednik Turistične zveze Slovenije Jože Prah, predsednica Turistične zveze Sevnica Annemarie Culetto ter Cveta Jazbec, vodja projekta.

Da spomini ne bi zbledeli, je Združenje borcev za vrednote NOB, Krajevni odbor Šentjanž pripravil »Spominsko urico v Jatni«, le-ta je potekala 22. junija.

Na slovesnosti smo se spomnili delovanja partizanske kurirske postojanke TV-5A in obudili spomin na partizanska kurirja, ki sta bila tu ubita ob koncu vojne vihre leta 1945. Spominske urice so se udeležili učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž, ki so pripravili tudi kulturni program, pri programu so sodelovali še učenci OŠ Tržišče. Slavnostni govornik je bil Milan Gorjanc. Odmevi po prireditvi so bili zanimivi in pozitivni.

Spominska urica v Jatni pa je dobila svoje nadaljevanje, saj smo se v sodelovanju s Turistično zvezo Sevnica in Turističnim društvom Šentjanž odločili, da bomo ta prostor dodatno obogatili, in sicer z gozdnim oknom, ki z opisom delovanja kurirske postaje in imeni vseh padlih kurirjev s te postaje trajnostno onemogoča temnenje spominov.

Gozdno okno sta odprla Jože Prah in Mojca Pernovšek iz KŠTM Sevnica. Dogodek sta popestrila harmonikar Žiga Podlogar in recitator Stane Gorenjc s pesmijo Ko človek bo človeka prepoznal. Dogodek so s svojo prisotnostjo obogatili spominske čete: Duletova, Robkova in Zasavska, ki jih je vodil Milan Baša. Vsekakor pa ne smemo pozabiti naših učencev OŠ Milana Majcna, saj so vez med preteklostjo in prihodnostjo.

Hvala vsem obiskovalcem.

Vanda Gorenjc

Društvo upokojencev Šentjanž

DELO IN DRUŽENJA UPOKOJENCEV

Prostovoljci ves čas obiskujejo starejše, vključene v projekt »Starejši za boljšo kakovost življenja doma«. Februarja smo pobirali članarino za leto 2017, še vedno pa kar precej članov ne pride plačat v določenih dnevih in potem pobiramo po domovih ali pošljemo položnice, kar pa je precej velik strošek. 18. 3. smo imeli zbor članov.

V maju smo poskusili organizirati ekskurzijo v Novo mesto, a smo jo morali odpovedati zaradi premajhnega števila prijav.

Udeležili smo se pohoda na T'k pav in pohoda upokojencev Posavja, ki ga je organiziralo Društvo upokojencev Krmelj.

Junija je bilo nedeljsko popoldansko srečanje pri šoli na Kalu, konec avgusta pa smo imeli srečanje upokojencev Posavja na Studencu.

V septembru nam je uspelo organizirati ekskurzijo na Svete Višarje, Belopeška jezera in v Planico. Bilo je lepo in imeli smo srečo z vremenom.

Kulturni večer upokojencev Posavja je bil letos na Raki. Zelo lepo so nas zastopali Šentjanški jurjevalci.

Od januarja do konca septembra so praznovali:
80 let: Marija Lazar, Jože Erpe, Jože Zupan, Anica Orešnik in Ljuba Čot;
85 let: Ana Mikec in Marica Remar;
90 let: Marija Kos Hahn in Rozalija Trinkavs;
91 let: Marija Petan;
92 let: Ivan Štih;
93 let: Anica Bec.

Naši člani Andreja in Peter Knez, Rezka in Janez Repovž ter Jelka in Franc Povše pa so praznovali zlate poroke. Vsem še enkrat iskrene čestitke.

Fanika Rupar, DU Šentjanž

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

PESTER VIKEND KONJENIKOV

V Društvu rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž smo letos izvedli že 10. konjeniški pohod po Krekovih stezicah in 6. konjeniške igre.

Tretjo soboto v maju se je na že ustaljeno traso podalo dvanajst konjenikov. Po razpustu konjenice je stotnik s slavnostnim obredom v Krekovo konjenico sprejel novo članico Barbaro Povše.

V nedeljo pa so se konjeniki pomerili v spretnostnem jahanju in zbijanju dvorske alke. Letos je domačim konjenikom uspelo ubraniti najvišja mesta. Suvereno, z vsemi možnimi točkami v zbijanju dvorske alke, je zmagal stotnik Franci Strnad, drugo mesto je zasedel Stane Gorenje, tretje pa Vinko Okorn. Največ spretnosti pri spretnostnem jahanju je pokazal Matic Strnad, sledila pa sta mu Franci Strnad in gostujoča tekmovalka Špela Šturbej. K metu podkve smo povabili tudi obiskovalce in med 24 tekmovalci je imel največ zadetkov Filip Okorn, drugo

mesto si je prislužil Aleš Okorn, tretje mesto pa najmlajša tekmovalka Iva Okorn.

TRIDNEVNI POHOD PO MEJI OBČINE SEVNICA

Prvi junijski vikend se je Krekova konjenica podala na 7. tridnevni pohod po meji občine Sevnica.

Po blagoslovu, ki nam ga vsako leto podeli župnik Janez Cevec, se je konjenica podala na pot. Prvi dan nas je pot vodila skozi Šentjanž, Malkovec, Primož, Zavratac, Rovišče, Arto, do cilja na Blanci. Naslednji dan smo pot nadaljevali skozi naslednje kraje: Krajna Brda, Selca, Stranje, Podskalce, Dul pri Božiču, Podgorje do Okroglic. Zadnji dan pa je sledil spust do Loke pri Zidanem Mostu, kjer smo bili prijetno presenečeni,

saj nas je v parku Trubarjevega doma upokojencev pričakalo večje število oskrbovancev in prav ganljivo je bilo gledati iskrice v njihovih očeh ob pogledu na konje, za katere so pripravili tudi kakšno skorjo kruha ali rezine jabolk. Veseli, da smo vsaj malo popestrili njihov vsakdan, smo z njimi poklepetali in jih vsaj za trenutek popeljali nazaj v mlada leta. Po mimohodu smo se poslovili in se odpravili naprej do Vrhovega, sledil je vzpon do Novega Grada, nato pa smo bili že na svojem terenu, ki je konjem že poznan. Tako smo skozi Brunk in Leskovec navkljub dolgi poti iskrivo topotali, saj smo se bližali končnemu cilju – Šentjanžu. Ob zaključku konjenice sta se stotnik Franci in predsednik Boštjan zahvalila konjenikom za vzorno vedenje na poti ter nazdravila srečni vrnitvi.

Konjeniki smo bili vseskozi prešerno razpoloženi; posebej veseli smo bili številnih občanov ob poti, ki so nas bodrili, pogostili ali pa nam le pomahali.

Lepo je, če si dobrodošel, kjerkoli te vodi pot, zato se Krekova konjenica zahvaljuje gostiteljem na poti za vse kulinarčne dobrote, prenočišča in vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri pohodu.

KUD Budna vas

POČASTILI TEDEN LJUBITELJSKE KULTURE

»Ni ga lepšga mesca v letu, kot je mesec maj«, s temi uvodnimi besedami se je pričela kulturna prireditev v

počastitev tedna ljubiteljske kulture v soboto, 20. maja, v Kulturni dvorani Šentjanž.

Prijetno kulturno druženje pod naslovom Mesec maj se je odvijalo v organizaciji kulturno-umetniške sekcije iz KUD Budna vas. Obiskovalce so navdušile članice likovne sekcije ART Lipa in gostja Tanja Košar s kvačkanimi dežniki. Iz grl Ljudskih pevk Solzice je zvenela ljudska pesem. Da ljudska pesem ne bo šla kar tako v pozabo, je s svojim nežnim glasom potrdila Aleksandra Sigmund Krajnc. Predstavili pa so se tudi literarni ustvarjalci sekcije KUS Eva Keber, Marija Bajt in Berta Logar ter gostja Tanja Košar in člani literarne sekcije Beseda iz KD Franc Bogovič Dobova Rudi Stopar, Jožef in Anica Pirš.

Program je povezovala Magda Sigmund, ki je ob zaključku vse obiskovalce povabila na prireditev v prihodnjem letu.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

V CERKVI NA BRUNKU SPET ZVENELA LJUDSKA PESEM

Prav lep sončen dan je bil v nedeljo, 11. junija, in na Brunk so priromali pevci in pevke s Koroške in iz sevniške občine.

Že tradicionalno so Ljudske pevke Solzice iz KUD Budna vas pripravile v cerkvi na Brunku koncert ljudskih pesmi. Povezovalka Magda Sigmund je dejala, da ta cerkev res potrebuje obnovo, kljub temu pa se je po maši prijetno razlegalo prepevanje in božalo ušesa in duše poslušalcev. Letos so poleg domačink z ubranim petjem nastopili še Planinska pevska skupina iz Planinskega društva Lisca Sevnica, skupina Stari časi iz Rimskih Toplic in Ljudske pevke kmetic iz Mislinjske doline Bršljanke, ki so s pesmijo prinesle lepe pozdrave s prelepe Koroške. Za konec so vsi nastopajoči zapeli še skupno pesem. Po koncertu je bilo na vrsti prijetno druženje v senci pod Skoporčevimi orehi.

Vsi, ki ljubimo slovensko ljudsko pesem, se kdaj vprašamo: »Ali bodo naši vnuki in pravnuki, še peli lepe slovenske pesmi?« Upamo, da bodo, saj je to naša želja in zato tudi pripravljamo takšne koncerte in druženja.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

LIKOVNO USTVARJANJE OTROK V ŠENTJANŽU

Likovna sekcija ART LIPA iz KUD Budna vas je poskrbela za prijetno druženje otrok na likovnih delavnicah 2. julija v Kulturni dvorani Šentjanž.

V nedeljo popoldne so članice likovne sekcije pripravile vse potrebno za ustvarjanje otroških rok z barvami in papirjem. Prišlo je kar lepo število otrok in nekaj jih je s seboj pripeljalo tudi starše za pomoč. Po pozdravu predsednice so se radovedne oči uprle v mentorico Eleno, ki je razlagala, kaj bodo počeli. S pomočjo članic Marije, Mojce, Gordane in seveda staršev so otroci z vso resnostjo poprijeli za škarje in čopiče ter pričeli ustvarjati. Nastajale so prav zanimive umetnine. Sploh se ne zavedamo, kaj vse ustvarijo otroške roke in domišljija, če so pravilno vodeni.

Na koncu so mentorice in sponzor izbrali tri stvaritve in jih nagradili s praktičnimi nagradami. Sklenili smo, da se naslednje leto zopet srečamo in ustvarimo kaj novega.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

"Nič ni na svetu tako dobro razporejeno kot pamet: vsakdo misli, da je ima dovolj." (Rene Descartes)

IZGUBLJENA VEVERICA

30. septembra, v soboto zvečer, so Kulturno dvorano Šentjanž napolnili radovedni otroci. Komaj so čakali, da se dvigne zastor na odru.

Prav počasi so se razmaknile zavese in na odru so se pojavile gozdne živali v gozdu. Pričela se je otroška gledališka predstava v izvedbi članov KUD Budna vas. Uboga, žalostna deklica Mina je iskala svojo izgubljeno veverico in jo glasno klicala. Ina ji je zaželela, da jo čim prej najde in jo opozorila, da v gozdu žive tudi živali, ki se jih mora paziti. Iz spanja se je prebudil medo, a ker Mina ni imela sladoleda zanj, ji ni hotel pomagati. Pametni sovi je prepodila miši, njeno najljubšo hrano, zato ji tudi ona ni hotela povedati, kje se skriva veverica. Tudi zajčica s svojim zajčkom je bila radovedna, kaj se dogaja in kdo je tako glasen. Mina ji je vse pojasnila in ker je imela v žepu slasten korenček zanju, je izvedela za pot do hrasta, kjer je živela njena veverica. Odpravila, se je iskat hrast. Toda joj, ko je končno našla hrast in svojo veverico, ta ni hotela z njo v mesto, ker se tam ni počutila dobro in je želela živeti v gozdu. Vsa obupana je jokala, ko je zaslišala žalostno mijavkanje zavržene muce. Spoprijateljili sta se in skupaj odšli v mesto. Tako se je zgodba srečno končala in vsi so bili srečni

in zadovoljni, še najbolj pa otroci v dvorani, ki so se razveselili druženja z mladimi igralci po končani predstavi.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

Športno društvo Šentjanž

POLETNI USPEHI NOGOMETAŠEV ŠD ŠENTJANŽ

Za veteransko ekipo ŠD Šentjanž so nastopali: Dragan Tominc, Tomaž Rman, Milan Poljanc, Tomaž Metelko, Franc Krejan, Kristjan Hajnšek, Klemen Reboj, Stanislav Režen in David Bebar.

V soboto, 26. 8. 2017, smo člani ŠD Šentjanž organizirali in izvedli 22. tradicionalni nogometni veteranski turnir občine Sevnica. Veterani tekmujejo v veteranski ligi na travnatih

površinah z odbojno žogo, zato smo se odločili, da tekmovanje izvedemo v Tržišču na primernem igrišču, ki je prekrito z umetno travo.

Sodelovale so ekipe Blance, Jelovca, Loga, Sevnice, Studenca in Šentjanža, ki jih je zastopalo okoli petdeset igralcev. V predtekmovanju so bile ekipe razdeljene v dve skupini po tri, prvi dve pa sta se uvrstili v polfinalna dvoboja. Naši veterani so v polfinalu po kazenskih streljih bili boljši od ekipe Loga in tako postali prvi finalisti, kjer se jim je pridružila ekipa Sevnice, ki je premagala Blanco. Malce športne sreče je zmanjkalo igralcem iz Loga, ki so dvakrat po streljanju kazenskih strellov izgubili in pristali na četrtem mestu, pokal za tretje pa je romal v roke Blance. V finalu so naši veterani z učinkovito igro nadigrali ekipo Sevnice in postali prvaki. Podelili smo še pokal za najboljšega strelca, ki je pripadel Milanu Poljancu ter pokal za najboljšega vratarja, ki si ga je prislužil zaradi najmanj prejetih zadetkov Dragan Tominc. Tako so vsa priznanja zaslužno ostala v domačih vrstah.

Za člansko ekipo ŠD Šentjanž so nastopali: Drago Mrgole, Janez Ramovš, Matej Repovž, Matjaž Repovž, Aleš Repovž, Žiga Huč, Gregor Novšak in Vilijem Bunderšek.

Članska ekipa Šentjanža je 24. 6. 2017 sodelovala na turnirju v Šentrupertu. Ekipe, ki so nastopale, so bile izjemno kvalitetne, zato je

bilo za visoko uvrstitev potrebno tudi nekaj športne sreče. Naša ekipa je uspešno preskočila skupinski del in z dobro igro nadaljevala v izločilnih dvobojih ter na koncu v finalnem obračunu prepričljivo premagala večkratne prvake KMN Rem z visokim rezultatom 4 : 0. V vitrino društva je romal pokal za prvo mesto in še prehodni pokal.

Matej Repovž

Mažoretno društvo Šentjanž

NASTOPI IN USPEHI ŠENTJANŠKIH MAŽORET

Po državnem prvenstvu v Laškem, kjer so v kategoriji pom-pom kadet osvojile tretje mesto, šentjanške mažorete niso počivale, ampak so zvesto trenirale za nove uspehe.

3. junija so se udeležile mednarodnega tekmovanja v hrvaškem Samoboru v organizaciji samoborskih Mažoretk. Udeležba je bila številna in pestra, tako da so punce imele kar hudo konkurenco. V dopoldanskem času so odlično nastopile s svojimi koreografijami, popoldne pa so punce preživele v zagrebškem živalskem vrtu, kjer so jim družbo delali navijači in starši, ki so tudi poskrbeli za lačne trebuščke mažoret. Čas do razglasitve je tako hitro minil. Sodniki so puncam dodelili veliko število točk, saj so si s pom-poni in s palico priplesale odlično drugo mesto in se domov vrnile z dvema srebrnima medaljama. Zadovoljni z izkupičkom tekmovanja smo se zvečer z veseljem vračali domov. To je zagotovo tekmovanje, ki bo v naših srcih ostalo za vedno in se ga bomo s ponosom spominjali.

Med pripravami na evropsko prvenstvo so s svojim nastopom razveselile stanovalce Trubarjevega doma upokojencev v Loki pri Zidanem Mostu in jim tako polepšale dan. Našega obiska so bili starostniki zelo veseli. Zelo lepo so nas tudi pogostili, za kar se jim zahvaljujemo. Vedno smo veseli takih povabil, saj je vsak nastop izkušnja več.

Od četrтка, 7. 9., do nedelje, 10. 9., pa je pod okriljem Evropskega združenja mažoret (EMA) potekalo 19. Evropsko prvenstvo mažoret. Tokrat se je tovrstni spektakel odvijal v Sloveniji, in sicer v športni dvorani Tri lilije v Laškem. V petek je najprej potekalo tekmovanje neformacij solo in par, kjer mi letos še nismo imeli predstavnice. Na tekmovanju se je v treh tekmovalnih dneh predstavilo veliko društev iz različnih držav Evrope. Predstavnice Mažoretnega društva Šentjanž, okrepljene s predstavnicami iz Tržišča, Mokronoga in Trebelnega, so tekmoval v kategoriji pom-pom kadet, kjer so dosegle 11. mesto. Zelo smo veseli uspeha vseh slovenskih

klubov, saj so kljub hudi konkurenci z odličnimi rezultati dokazali, da spadajo v sam evropski vrh.

V soboto, 30. 9., in v nedeljo, 1. 10., je v avstrijskem mestu Neusiedl am see potekal prvi International OPEN GRAND PRIX of Majorette-Sport v organizaciji MAJORETTE-Sport WORLD Federation. Udeležile so se ga tudi mažorete našega društva. Na tekmovanju se je v dveh dneh predstavilo veliko mažoret iz vseh koncev Evrope. Tekmovanje je potekalo v različnih starostnih skupinah in v različnih kategorijah. Predstavnice Mažoretnega društva Šentjanž so tekmoval v kategorijah POM-POM kadet ter palica kadet. V soboto je potekalo tekmovanje solo plesalk ter parov. Mi v teh kategorijah še nimamo predstavnic, zato smo ta dan združili prijetno s koristnim in si ogledali jezero v kraju gostitelja, ki je zelo turistično obarvano, ter mesto Bratislava na Slovaškem. Punce so bile navdušene in so si tudi dodobra napolnile baterije za nedeljske nastope. Tako so se v nedeljo predstavnice našega društva predstavile v kar štirih točkah. Tekmovanje je potekalo v kombinaciji defile in koreografija. Punce so se več kot odlično odrezale, saj so nam ponovno priplesale lepo uvrstitev v kategoriji POM-POM kadet. Osvojile so odlično drugo mesto. V kategoriji palica po so osvojile prav tako odlično šesto mesto.

Uvrstitve, ki jih dekleta dosegajo, so prav posebno priznanje tako za dekleta kot tudi trenerko Saro. Ogromna zahvala gre tudi našim zvestim navijačem, staršem, sorodnikom, prijateljem in sponzorjem. Hvala, ker ste z nami na vsakem koraku, da nas peljete, prenašate in s ponosom navijate na ves glas. Hvala, da vedno poskrbite za naše lačne trebuščke, hvala za vse slike, nasmeh in včasih tudi solze, ki jih delite z nami.

Hvala, da nosite rumeno-črno!

Septet Fortuna

Vokalna skupina »Fortuna« se je udeležila mednarodnega zborovskega tekmovanja Aurora Cantat 2017 na Hrvaškem. Tekmovanje je potekalo 20. maja 2017 v Karlovcu. Na tekmovanju je sodelovalo 39 pevskih zborov in vokalnih skupin v štirih kategorijah. Slovenske barve so poleg Fortune zastopali še 4 pevski zbori iz Slovenije.

Dekleta iz septeta smo se predstavile s programom v folklorni kategoriji s programom slovenskih ljudskih v različnih

priredbah: Dajte, dajte, Igraj kolce, Jaz bi rad cigajnar bil ter Nocoj pa, oh, nocoj. Osvojile smo zlato priznanje.

Pevke pa ne počivamo. Poleg rednih nastopov se bomo v mesecu novembru udeležile regijskega tekmovanja pevskih zborov in malih vokalnih skupin v Šentjerneju.

MMV

PGD Šentjanž

ŠENTJANŠKI GASILCI SMO PRAZNOVALI 110-LETNICO DELOVANJA

Letošnje leto se je za šentjanške gasilce začelo spodbudno in se nadaljevalo zelo delovno. Naše večletne želje so se začele uresničevati. Novo vozilo je dobilo že končno obliko, manjkala je le še notranja oprema (cevi, ročniki, orodje ...). V aprilu smo avtociстерno odpeljali v podjetje Svit-Zolar na Ptujsko Goro. Dogovorili smo se še o nekaterih podrobnostih glede njene postavitve in pregledali narejeno. Prišel je 16. junij, ko je bila avtociстerna pripravljena na prevzem. Novo vozilo smo temeljito pregledali, preizkusili delovanje vseh naprav in ga odpeljali domov. V Šentjanžu nas je pričakal na parkirnem prostoru presenetljivi sprejem. Veselili smo se nove pridobitve in vsem, ki so prišli pogledat, razkazali težko pričakovano vozilo. Seveda pa so med tem časom že tekle vse priprave na praznovanje 110-letnice delovanja in na predajo novega vozila. Oblikovala se je kronika, ki je izšla ob tej priložnosti, zahvale in priznanja ter posebne posode z napisom.

Hitro se je bližal 19. avgust, ko smo imeli napovedano praznovanje. Teden pred praznovanjem smo bili zelo delavni. V sredo se je začel postavljati šotor, v četrtek smo postavili mize in klopi, uredili točilni pult, v petek pa smo dokončali še nekaj malenkosti. Zvečer se je začelo praznovanje s slavnostno sejo, na kateri smo vsem dobrotnikom podelili zahvale za izkazano dobrosrčnost društvu, sosednjim gasilskim društvom in društvom, delujočim v kraju, priznanja za sodelovanje ter predstavili kroniko društva. V kulturnem delu prireditve so

nastopili Šentjanški jurjevalci in Žiga Podlogar s harmoniko. Po seji smo vse povabili na ogled novega vozila in druženje. Druženje je potekalo v garažah doma ob dobrotah Gostilne Repovž. Večer so popestrili člani ansambla Vesela dolina. Soboto, 19. avgusta, smo začeli s prireditvijo ob pol šestih popoldan s predstavitvijo vozila in tehnike vseh gasilskih društev iz Gasilske zveze Sevnica in z mimohodom gasilcev. Slavnostni prevzem vozila se je pričel ob 18. uri pod šotorom. Vse prisotne so pozdravili: predsednik PGD Šentjanž Boštjan Repovž, predsednik KS Šentjanž Boštjan Krmelj, župan občine Sevnica Srečko Ocvirk, predsednik Gasilske zveze Sevnica Vincenc Knez ter namestnik predsednika GZ Slovenije Janko Cerkvenik. Slavnostni govornik je bil namestnik generalnega direktorja Uprave RS za zaščito in reševanje Branko Dervodel. Med gosti so bili še: poslanec v državnem zboru Tomaž Lisec, predsednik sveta gasilskih zvez regije Posavje Mihael Boranič, poveljnik štaba civilne zaščite Občine Sevnica Mitja Udovč, direktorica KŠTM Sevnica Mojca Pernovšek in drugi. Po nagovorih je sledil prevzem vozila. Sodelovali so botri: Milan Jamšek, Andrej Repše, Aleš Mižigoj in Jože Lazar ter oba voznika Janez Repovž in Jože Slapšak. Ključ vozila so prinesle pionirke, udeleženke državnega kviza gasilske mladine, Maja Krajnc, Zala Krmelj in Petra Knez. Ključ je potoval z dobrimi željami iz rok v roke do voznika Jožeta Slapšaka, ki je nato obljubil, da se bo vozilo namensko in strokovno uporabljalo in skrbno hranilo. Po prevzemu je sledil še blagoslov, ki ga je opravil župnik Janez Cevec. V kulturnem delu prireditve so sodelovali Septet Fortuna, Šentjanški jurjevalci in Žiga Podlogar s harmoniko. Program je povezovala Jožica Pelko. Poseben čar prireditve pa so ustvarili člani Godbe Sevnica. Po končani prireditvi je sledila pogostitev z golažem, ki ga je skuhal Marijana Rejc (Prehrana pri Marjani), v glinenih posodicah z gravuro obletnice in datuma ter s štručko pekarne Kruhek iz Sevnice. K dobri malici pa se je prilegel cviček Staneta Ermana.

Vsem in vsakemu posebej, ki je kakor koli pripomogel k uspešno izpeljanemu praznovanju, še enkrat najlepša hvala. Posebna zahvalo pa moram nameniti vsem članicam in članom za odlično opravljeno delo.

Boštjan Repovž

16. junij 2017, novo vozilo v družbi starih

Gasilska slika z novim vozilom

Novo vozilo v akciji

Pregled opreme

19. avgust 2017, postroj gasilcev

Mimohod gasilcev

Godba Sevnica je popestrila kulturno dogajanje.

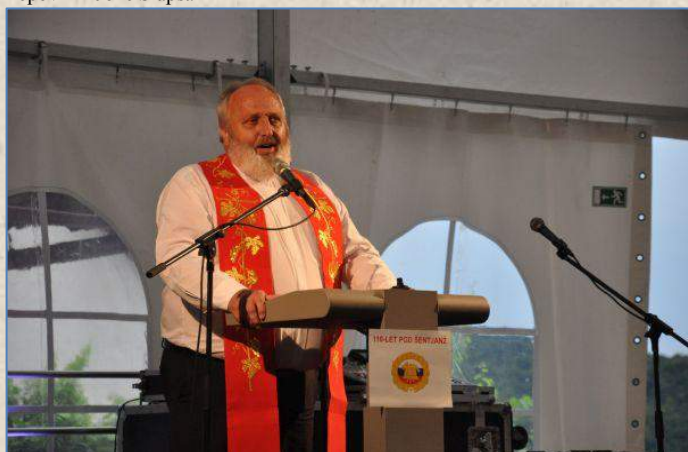
Slavnostna tribuna

Botri: Andrej Repše, Milan Jamšek, Aleš Mižigoj, Jože Lazar, voznika: Janez Repovž in Jože Slapšak

Vozilo je predano namenu.

Blagoslov vozila

Pozdrav predsednika

Namestnik gen. dir. URSZR Branko Dervodel prejema zahvalo.

Udeleženci praznovanja

Nastopajoči

MK JUNCI Šentjanž

PO DRŽAVAH BIVŠE JUGE

V začetku septembra smo se člani MK Junci zbrali v Mokronogu, da odpeljemo štiridnevno klubsko vožnjo po državah bivše YU.

Prvi dan je bil naš cilj Mokra Gora v Srbiji. Ker nas je čakala dolga pot, smo večino poti prevozili po avtocesti, iz avtoceste smo potem zavili proti Tuzli in Bajni Bašti. Vmes smo naredili postanek pri jezeru Modrac in v Bajni Bašti, kjer smo ob reki Drini naredili nekaj fotografij znamenite »koče na Drini«. Iz Bajne Bašte je potem samo še nekaj kilometrov do Mokre Gore, kjer smo prespali v ličnih lesenih hišicah.

Naslednje jutro smo si v Mokri Gori ogledali železniško postajo Šarganske Osmice. Ogledali smo si tudi Etno selo Drvengrad, ki se nahaja malo nad Mokro Goro. Lesena vasica je nastala po zamisli svetovno znanega režiserja Emirja Kustorice, za namene snemanja njegovega filma »Život je čudo«. Iz Mokre Gore smo se odpeljali do Višegrada, tam smo si ogledali Andričgrad in se sprehodili po znamenitem kamnitem mostu »Most na reki Drini«. Pot smo nato nadaljevali proti Trebinjam, vmes smo naredili postanek še v dolini Sutjeske. V Trebinje smo prispeli še pred večerom in imeli smo čas, da se sprehodimo po mestu in v toplem večeru uživamo v njegovem utripu.

V soboto nas je pot vodila proti kraju Imotski, na poti smo si najprej ogledali slapove Kravice. Naslednji postanek je bil pri

Modrem jezeru, pri kraju Imotski. V bližini sta tudi Rdeče jezero in Zeleno jezero. Ker pa so se približevali grozeči črni oblaki, smo se odločili, da pohitimo do Glamoča, kjer smo imeli rezervirano prenočišče v Hotelu Split. Veliko bi se dalo napisati o urejenosti, osebju, opremi in drugih podrobnostih Hotela Split. Če tistega dne nismo imeli sreče z vremenom in pa izbranim hotelom, nam je bilo v tolažbo, da smo bili lepo postreženi z okusno hrano v lokalni gostilni.

Prebudili smo se v oblačno jutro. In ker ni kazalo nič dobro z vremenom, smo se oblekli v »dežjake« in se v dežju po najhitrejši poti podali proti kraju Bihač. Prav škoda je bilo, da zaradi dežja in vmesnih nalivev nismo mogli uživati v zanimivi prostrani pokrajini. V Bihaču smo naredili kratek postanek in kaj hitro spet nadaljevali pot proti Sloveniji. Deževati je prenehalo na bosansko-hrvaški meji in vožnja je potekala veliko bolj sproščeno. Pravijo, da je motoristična težka. Okvare, vročina, mraz, včasih kaplja in curlja od tebe zaradi znoja, drugič pa zaradi dežja. V nobenih težavah ne vidimo ovire, na pot se preprosto podamo, pripravljeni smo na različne izzive. Vse take izkušnje nas samo kalijo in ker nas družijo isto veselje, veš da se boš s skupino naslednje leto znova podal na pot. Družijo nas uživanje v vožnji, nova doživetja in izkušnje, spoznavanje novih dežel in ljudi.

Vlasta RUPAR

Povsod je lepo, doma je najlepše?

VABILO NA POHOD DO KURIRSKE POSTAJE TV5A-JATNA

Tokrat vas vabimo, da si vzamete čas in greste do kurirske postaje, ki stoji ob robu gozda Mala Jatna. Malo je domačinov, ki sploh vedo kje to je, še manj pa tistih, ki bi slišali to zgodbo. V letošnjem letu nam je z združenimi močmi pod pokroviteljstvom Turistične zveze občine Sevnica uspelo postaviti informacijsko tablo.

Kurirska postaja je bila ustanovljena sredi julija leta 1944. Vzdrževala je zvezo med Dolenjsko in Štajersko, na strateško zelo nadzorovanem izseljeniškem območju. Obkrožale so ga tri nemške postojanke, ki so bile številno zasedene, poleg tega pa sta bili močni še dve belogardistični postaji. V tisti noči so Nemci iz radeške postojanke napadli terensko postajo na Močilnem in ujeli nekaj talcev. Takoj za tem je bila zaminirana in požgana tudi kurirska postaja TV5-a. Ker so predvidevali možnost izdaje, so se vsi kurirji pravočasno umaknili preko meje. Dan kasneje, 13. 2. 1945, je bilo območje ponovno napadeno iz strani šentrupertskih belogardistov. Padla sta kurirja Dolfi Černič – Piko in Emil Strnad – Berač. Janez Tovornik je ranjen v roko ušel.

Število kurirjev ni bilo stalno. V dobi obstajanja jih je tu delovalo 17. Od tega jih je pet padlo drugod, skupaj je bilo sedem žrtev.

Kurirji so imeli postajo 300 m stran od spomenika v gozdu. V glavnem so bili na prostem, nekaj časa so imeli šotore. Dobra dva meseca jim je uspelo preživeti v zemljanki. Na javke so hodili peš vsak večer izmenjaje enkrat na Dolenjsko drugič na Savo v Vrhovo, kjer so morali prečkati glavno cesto Celje-Zagreb. Oprema kurirjev je bila nemška in so jo dobili od šentjanških Nemcev in Kočevarjev. Hrano so navadno zaplenili pri naseljenih Kočevarjih. Nekaj so jim priskrbeli tudi simpatizerji. Veliko dobrin so dobili od trgovca Dominika Baua in prodajalke Silve Trink, ki sta imela trgovino na Jagnjenici.

Spomenik na obrobju Jatne je bil odkrit 26. 10. 1985.

Pot je primerna za vsakega pohodnika. Iz Kala-Trate greste proti Branskemu. Do tu je pot asfaltna. Od domačije Oblak, kjer je bila nekoč šola, je pot gozdna in lepo urejena.

Cveta Jazbec

"Bodi ti zmeraj jasno, da je tvoj košček zemlje prav tako dober, kot drugi kraji na svetu, in da imaš tu vse tisto, kar na vrhovih gora ali ob morju ali kjer koli."

(Mark Avreljij)

Tekmovanje iz znanja zgodovine

Učenci 8. in 9. razreda so tudi letos uspešno tekmovali v znanju zgodovine. Tema letošnjega tekmovanja je bila prva svetovna vojna – **100 let Soške fronte**, saj letos mineva sto let od tega dogodka. Tekmovalo je 15 učencev.

Prejeli so pet bronastih priznanj (**Anže Repovž, Nina Lindič, Klara Kranjc, Gaja Odlazek iz 9. razreda in Luka Lazar iz 8. razreda**). Sistem DMFA (pravilnik) dovoljuje le tretjino bronastih priznanj na število tekmovalcev, učenci so pisali test dobro in bi si še kdo zaslužil priznanje.

Trije učenci so se udeležili področnega tekmovanja na Bizeljskem (Anže, Nina in Klara), kjer sta **Anže Repovž in Klara Kranjc prejela srebrno priznanje**. Klara je dosegla dober rezultat in se je udeležila državnega tekmovanja 18. marca 2017 na Vrhniki.

KLARA KRANJC se je uvrstila med 10 % najboljših učencev v državi in prejela SREBRNO DRŽAVNO PRIZNANJE.

Vsem učencem za dosežen uspeh iskreno čestitam.

Mentorica Slavica Dežman

Naš kulturni dan – obiskali smo Kostanjevico na Krki

V četrtek, 1. junija 2017, smo se učenci 6., 7., 8. in 9. razreda OŠ Milana Majcna Šentjanž odpravili v Kostanjevico na Krki, kjer smo si ogledali več likovnih razstav.

V nekdanjem samostanu, v katerem je danes muzej, smo najprej obiskali stalno razstavo Božidarja Jakca. Izvedeli smo, da so slikarjem njihova dela kot otroci, za katere si želijo samo najboljše in muzeju v Kostanjevici je v znak zaupanja podaril vsa svoja dela. Z velikim veseljem so jih sprejeli in res lepo skrbijo zanje.

Ogledali smo si tudi več občasnih razstav znanih slikarjev: Toneta Kralja, ki je med drugim ilustriral tudi knjigo Frana Levstika Martin Krpan, Franceta Goršeta, Jožeta Gorjupa, Dušana Tršarja in Bogdana Borčiča.

V nekdanji cerkvi, v kateri prevladuje stil gotike, le glavni oltar je iz obdobja baroka, smo lahko občudovali dela slikarke Tine Dobrajc. Njena razstava ima naslov Big girlsdntcry – Velika dekleta ne jočejo in se nam je še posebej vtisnila v spomin.

Gospa, ki nas je vodila po razstavi, nam je povedala, kako ponosni so, da vsi ti slikarji razstavljajo prav pri njih in da je pred mnogimi leti ravnatelj njihove šole Lado Smrekar postavil temelje vzgoji za umetnost in predvsem njemu so lahko hvaležni, da je likovna umetnost v Kostanjevici na Krki še danes tako cenjena.

Klara Kranjc, Nina Lindič, Gaja Odlazek, 9. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Nagradni izlet za osvojeno bralno značko

V ponedeljek, 22. maja 2017, smo tisti, ki smo pridno brali in predstavljali knjige, odšli na nagradni izlet. Že zjutraj smo se odpravili v Celje, v kino.

Ob deveti uri smo si pred kinom Cineplexx kupili kokice, kokakolo ter druge prigrizke in se odpravili v kinodvorani, ki sta bili rezervirani samo za nas. Mlajši učenci so si ogledali animirani film Mali šef, starejši pa slovenski film Pojdi z mano. Film govori o štirih prijateljih, ki gredo na deželo, v neznano Slovenijo, da bi dobili nekaj zanimivih fotografij. Med iskanjem dobrih motivov v pokrajini, kjer je bil nekoč doma

dedek enega od prijateljev, se izgubijo v gozdu. Poskušajo najti pot do doma, poklicati starše, a naletijo na številne nevarnosti. Na poti bodrijo drug drugega in si pomagajo. Na koncu po dveh dneh le najdejo pot do lepe doline, kjer so doma prijazni ljudje.

Film mi je bil zelo všeč. Po ogledu smo bili več kot eno uro prosti in smo lahko odšli v trgovine ali na sladole. Ob dvanajsti uri pa smo se z avtobusom odpeljali nazaj proti Šentjanžu. Dan je lepo minil in želim si še več takšnih dni.

Leja Musar, 6. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Košarkarska tekma med Slovenijo in Hrvaško

Med počitnicami smo se odločili, da bomo šli navijati na košarkarsko tekmo med Slovenijo in Hrvaško.

Na dan tekme smo se odpeljali v Stožice, kjer je največja in najlepša športna arena v Sloveniji. Dvorana je bila nabito polna. Napovedovalec je povedal, da nas je več kot 12.000. V dvorani je bilo vsem vroče, tako igralcem kot tudi nam navijačem. Tekma je bila zelo napeta. Po zaslugi Gorana

Dragiča in Luke Dončiča ter nas, glasnih navijačev, so naši košarkarji zmagali.

Navijaško vzdušje mi je bilo zelo všeč. Košarkarji so me res navdušili, zato še naprej spremljam njihove zmage na EP.

Navijajte za naše šampione tudi vi!

Taja Ajnihar, 6. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Dan odprtih vrat v šolskem čebelnjaku v Šentjanžu

V petek, 9. junija, smo imeli v šolskem čebelnjaku v Šentjanžu dan odprtih vrat.

Predstavili smo delo v čebelnjaku in poimenovali orodja ter pripomočke, ki jih uporabljamo. Poleg predstavnikov Čebelarskega društva Šentjanž smo aktivno sodelovali tudi učenci iz OŠ Milana Majcna Šentjanž, ki smo celo šolsko leto obiskovali čebelarski krožek. Obiskovalci so bili šolarji od najmanjših do največjih. Obiskali so nas tudi učenci iz OŠ Tržišče. Po zanimivi predstavitvi delovanja čebelarskega

društva smo lahko poskusili več vrst domačega medu in druge čebelarske dobrote.

Z veseljem smo obiskovali čebelarski krožek in tisti petek ponosno predstavili, kar smo se naučili med šolskim letom, zato se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nas učili in se trudili z nami ter nam pripravili dan odprtih vrat.

Luka Lazar, 8. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

1. šolski dan na OŠ Milana Majcna Šentjanž

V petek, 1. 9. 2017, so se ponovno odprla šolska vrata za vse šolarje. Zbrali smo se na igrišču pred šolo. Prvošolčke so spremljali njihovi starši. Najprej nas je ravnateljica Marija Brce pozdravila in vsem zaželela uspešno šolsko leto. Učenci 1. razreda so bili sprejeti v šolsko skupnost. Ob tej priložnosti so prejeli rumeno rutico in knjigo s šolsko zaobljubo, ki jih bo

spominjala na ta dan. Nato so učenci 8. in 9. razreda pospremili prvošolce prvič skozi šolska vrata. Za zaključek dopoldneva smo si ogledali še predstavo *Motovilčica*, ki sta nam jo zaigrala znana igralca Lucija Čirović in Boštjan Štorman.

Učiteljice OŠ

Bili smo na obrtnem sejmu v Celju

V torek, 12. septembra 2017, smo se učenci devetega razreda OŠ Milana Majcna Šentjanž z avtobusom odpravili v Celje na obrtni sejem.

Že takoj, ko smo prispeli, smo videli veliko množico ljudi, ki so čakali na vrsto. Razdelili smo se v skupine in se dogovorili, da se prosto sprehajamo po sejmu do določene ure. Pričelo je deževati, zato smo odšli v notranje prostore. Ogledali smo si razne delovne stroje in robote. Nekatere smo lahko tudi preizkusili. Mislili smo, da smo si ogledali že vse, a smo kmalu

spoznali, da je ta sejem veliko večji, kot smo pričakovali. Ogledali smo si veliko zanimivih stvari, nam fantom pa so bili še najbolj všeč razni traktorji in traktorski priključki, motorji in različna vozila.

In spet je prišel čas, da se zberemo na dogovorjenem mestu in se odpeljemo proti Šentjanžu. Bilo je zanimivo, saj smo videli vse mogoče stvari. Obrtni sejem bom sigurno še kdaj obiskal.

Miha Sladič, 9. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Zahvala gasilcem PGD Šentjanž

Poletnih počitnic je konec in zopet smo se vrnili v šolske klopi. Tako kot vsako leto so na nas pazili prostovoljni gasilci PGD Šentjanž. Na nas so kljub dežju čakali na najbolj nevarnih odsekih cest. S svojo prisotnostjo so opozarjali voznike, da morajo biti še bolj pozorni na nas. Zahvaljujemo se jim za njihov prosti čas, ki so ga namenili nam, da smo bili bolj varni na poti v šolo.

Patrik Prijatelj, 5. Razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Spoštovani gasilci, zahvaljujemo se vam v imenu vseh učencev in delavcev OŠ Milana Majcna Šentjanž, da ste prostovoljno varovali naš prihod v šolo. Svoje delo ste odlično opravili in

nas dobro obvarovali, da se nam ni nič zgodilo. Upamo, da bodo prihodi v šolo vedno varni; tudi takrat, ko boste odsotni. Novo šolsko leto se je odlično začelo in naj bo tako tudi skozi vse leto.

Matevž Orešnik, 5. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Začelo se je novo šolsko leto in tudi letos so nam na pomoč prihiteli gasilci PGD Šentjanž, ki so nas varovali na nevarnih cestnih odsekih, za kar se jim v imenu vseh otrok iskreno zahvaljujem. Vas, voznike, pa prosim, da bodite pazljivi na otroke.

Maja Krajnc, 5. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Otroci v vrtcu

V šolskem letu 2017/18 smo iz obeh skupin, Sončki in Račke v vrtcu pri OŠ Milana Majcna Šentjanž, poslali v šolo kar 13 prijaznih, vedoželjnih in igrih otrok. Po njihovih mnenjih se v šoli vsi dobro počutijo in vestno poslušajo učiteljico. Da pa nam ni dolgčas brez njih v vrtcu, smo na novo sprejeli ravno toliko mladih nadobudnežev. Tako imamo dve kombinirani skupini otrok, starih od 1 do 6 let.

V začetku smo se v obeh skupinah uvajali v nove razmere. Bilo je malce več »crkljanja« in tolaženja novih članov, navajanja na pravila in spoznavanja hišnega reda. Kmalu pa je sledilo ustvarjalno delo. Učili smo se že novih pesmic, risali, barvali in

s tem preverjali natančnost ter pravilno držo barvice, pri mlajših pa navajanje na pripomočke in barvno raznolikost. Kljub novemu načinu preživljanja dopoldneva se novinci dobro počutijo pri nas. Čeprav še kdaj potočijo solze za starši, vedo, da lahko v naročjih vzgojiteljic dobijo toplo besedo in tolažbo.

Otroke navajamo na varnost v prometu, kjer jih opozarjamo na pravilno hojo ob cesti in po pločniku, kje se cesto prečka, kje in kako se morajo voziti v avtomobilih ter da morajo na napake opozarjati tudi svoje starše. Vse to nam je v četrtek, 21. 9., prikazal policist PP Sevnica Marko Turšič, ki je prišel k nam na obisk ter nas prijazno pospremil na sprehodu. Takrat smo razdelili tudi »smeške« in »kiske« avtomobilom, ki so bili pravilno oz. nepravilno parkirani. Na koncu pa nam je pokazal še pripomočke, ki jih uporablja pri svojem delu. Hvala Policijski postaji Sevnica in policistu Marku za poučno prometno dopoldne.

Kot vsako leto se bomo vzgojiteljice trudile pri razdajanju znanja in za dobro počutje otrok v vrtcu. Delo nas veseli in dopolnjuje, zato to sploh ne bo težko.

JK

Kulturni dan na OŠ Šentjanž

Letošnji Teden otroka je potekal od 2. do 8. oktobra. Osrednja tema je bila Povabimo sonce v šolo. Na šoli so se odvijale različne dejavnosti: starejši učenci so mlajšim prebirali pravljice, imeli smo glasbeno delavnico Cajon, plesne igre, dan radovednosti, igrali smo se igro skriti prijatelj ...

V sredo, 4. 10. 2017, smo imeli vsi učenci naše šole kulturni dan na temo medsebojni odnosi. Prvo šolsko uro smo si ogledali gledališko predstavo »Šolski vrtljak« v izvedbi Društva za boljši svet. Sledile so delavnice, kjer so potekale

različne aktivnosti: socialne igre za izboljšanje medosebnih odnosov, izdelovali smo različne plakate, si izmenjevali lepe misli, izrezovali sončke s pozdravi in jih polepili po šoli, starejši učenci pa so sončke z lepimi mislimi delili med krajani. Ob koncu dneva smo izvedli še tek prijateljstva. Dan smo zaključili na igrišču. Z učenci smo se prijeli za roke, naredili velik krog in skupaj zapeli pesem Ko si srečen.

Teden otroka je minil v znamenju prijateljstva in upamo, da nas bodo lepe misli spremljale skozi celo šolsko leto.

Učiteljice OŠ Milana Majcna Šentjanž

Oživitev kmetije Veles – posodabljammo tradicijo

Trajnostni način življenja je nekaj, kar ne zgolj slišimo čedalje večkrat, ampak tudi doživljamo v vsakdanjem življenju. Je nekaj, kar si ljudje želimo in čutimo, da to potrebujemo mi in narava. To je vse, kar nam pripomore k boljšemu počutju, zdravju in je sonaravno. Sonaravno? V sodelovanju z naravo.

Zavod Veles je zavod za trajnostni način življenja. Na istoimenski kmetiji, kjer obnavljajo tradicionalne objekte z naravnimi materiali, sprejemajo medse ljudi, ki želijo doživeti občutek trajnosti in soustvarjati prostor, ki to podpira.

Zavod Veles je od pomladi do jeseni gostil na kmetiji Veles mlade in mlade po srcu preko lokalnih in evropskih projektov z vizijo osveščanja ljudi o trajnostnem načinu življenja in možnosti doživljanja le-tega v vaškem okolju.

Pomlad in poletje so popestrili štirje projekti.

»Mladi gradimo trajnostno« je projekt, ki ga sofinancira Občina Sevnica. Gostili smo sklop vikend in tedenskih delavnic na osrednjo temo naravne gradnje in ostale aktivnosti, ki podprejo posameznika v njegovi trajnostni izgradnji in pridobivanju izkušenj ter znanj.

Prav tako je Občina Sevnica podprla projekt »Video v naravi«, ki so se ga mladi udeležili v septembru ter preko pogleda skozi kamero prikazali svoj vidik na sonaravno bivanje.

Od junija pa vse do konca novembra ima kmetija novega prebivalca preko EVS projekta »Da! za trajnost!«. Projekt evropska prostovoljna služba je sofinanciran s strani EU. Za pol leta se nam je pridružil Bartul, prostovoljec iz Hrvaške, ki odkriva pozabljena znanja in jih na kmetiji posodablja skupaj s prebivalci in udeleženci različnih delavnic. Njegov namen je podpreti delo kmetije. Istočasno kmetija podpira njegov osebni razvoj ter njegov projekt raziskovanj trajnostnih iniciativ.

V mesecu avgustu, od 9. do 17., je potekala devetdnevna mladinska izmenjava na kmetiji Veles, ki jo sofinancirajo EU, Erasmus + program: Mladi v akciji! Projekta se je udeležilo 24 mladih iz štirih različnih držav, odkrivali pa so trajnostni način življenja z delom in življenjem na kmetiji ter poglobitev vase.

Namen izmenjave je bil, da mladi raziskujejo sebe in svoj odnos do skupnosti ter kako lahko skupnost podpre posameznike s trajnostnim načinom življenja. Dnevi so bili pestri in polni. Dopoldneve so mladi preživeli v delu na kmetiji in pomagali prebivalcem kmetije, popoldnevi pa so bili namenjeni poglobitvi posameznika in skupine skozi igre skupinske dinamike.

Program je bil zasnovan tako, da se mladi začnejo zavedati lastnih potreb, potreb skupnosti ter jih uskladiti v sonaravni poti.

Nekaj doživetij mladih iz Slovenije na kmetiji Veles

«Izmenjava je bila zame izkušnja globokega deljenja. Ljudem sem zaupala kot dobrim prijateljem že po nekaj dneh. Topel občutek pri srcu in zavetje. Skupno ustvarjanje iz dneva v dan, iz trenutka v trenutek, globoko poslušanje in vključujoče odzivanje. Preprosta radost bivanja.» Prija Barbara Balan

»Mladinska izmenjava je bila zame res dragocena izkušnja. V desetih dneh smo se povezali v skupnost, v kateri smo z mladimi z zelo različnimi življenjskimi zgodbami, delili svoje izkušnje in se učili drug od drugega. Bivanje na kmetiji Veles mi je odstrlo nov, bolj praktičen pogled na trajnostni način življenja, ki ga želim prenesti v svoj vsakdan.» Sara Krošir

«Mladinska izmenjava mi je omogočila, da spoznam ljudi z enakimi vrednotami in sanjami ter tako postanem del mreže ljudi, s katerimi lahko skupaj ustvarimo eko skupnost. Poleg tega smo z izmenjavo dvignili zavest udeležencev in lokalne skupnosti o trajnostnem načinu življenja in pridobili veliko praktičnega znanja, predvsem o naravni gradnji, ki je zame še neraziskano področje.» Ines Gorkič

«Najbolj mi je bilo všeč to, da smo udeleženci z mladinskimi voditelji in prebivalci kmetije ustvarili prijetno skupnost, ki se podpira in sprejema, kljub temu da smo različni. Všeč mi je bilo, da smo z vizijo trajnosti skupaj bivali, sodelovali in se družili. Tako izkušnjo bi priporočila zaradi širjenja obzorij in vseh stvari, ki se jih lahko naučiš (le) z izmenjavo. Vsakega, ki ima možnost in je odprt za nove izkušnje in medkulturno spoznavanje bi spodbudila, da izkoristi tako priložnost, ki jo sistem ponuja.» Petra Pantar

»Mladinska izmenjava na kmetiji Veles nam je omogočila izražanje takšnih, kot smo, sprejemanja drug drugega in drugih kultur, pogledov in mišljenj v vsej svoji različnosti in hkrati soustvarjanje na istem prostoru.»

»Najmočnejše sporočilo, katerega prepoznavam, je potreba po ponovni vzpostavitvi občutka skupnosti in enakovrednosti, življenja v skupnosti in skupne moči, saj nam v času individualizma in hierarhičnih sistemov prepogosto zmanjka časa za "biti – živeti skupaj". In zdi se mi, da smo v preprosti kulturi bivanja kmetije Veles, za delček trenutka, lahko izkusili to bit.» Jošt Kozelj

»Zame je bil pri izmenjavi najpomembnejši občutek opolnomočenja. Ta je prišel ob spoznavanju ljudi s podobnim mišljenjem, ki bodo naslednja evropska generacija in imajo vizijo zase in za svoje okolje. Koncentracija idej in entuziazma na enem prostoru vsem udeležencem odpre vidno polje, da lahko začnejo uporabljati svoje darove na področjih (in problemih), ki jih prej sploh niso poznali.» Gorazd Kurent

Vendar delovanje kmetije ne obsega zgolj projekte. Še vedno smo na kmetiji pomembni prebivalci kmetije in odzivnost lokalnega okolja ter organski razvoj kmetije in njenih dejavnosti.

<http://www.kmetija-veles.si/>

Petra Jazbec, direktorica Zavoda Veles

Zmaga na mednarodnem likovnem natečaju

Učno leto 2017 je bilo za desetletno ustvarjalko Julijo Kermc iz Sevnice nadvse uspešno. Pod mentorstvom profesorice likovne pedagogike Elene Sigmund je ustvarila likovno delo »Jaz rišem svet«, ki je bilo uvrščeno med finaliste mednarodnega otroškega natečaja »Draw Me Peace« v organizaciji francosko-ruske socialne in kulturne organizacije Club de Chance.

Proslava s podelitvijo nagrad je bila 5. maja 2017 v stavbi Burbonskega dvorca v Parizu. Na natečaj je bilo prijavljenih več kot 2000 risb iz 30 držav. Otroci so tekmovali v 4 kategorijah (prva kategorija od 4. do 7. leta, druga od 8. do 12. leta, tretja od 13. do 16. leta in četrta otroci invalidi).

Žirija je ob nelahkem delu izbrala 50 finalistov, ki so bili povabljeni na otvoritev v Parizu, a žal se je niso uspeli vsi

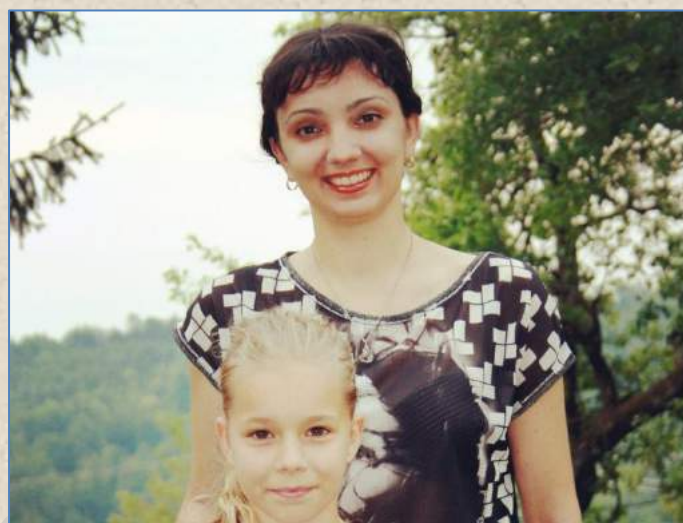
udeležiti. Vsemu navkljub so za uvrščena razstavljenjena dela prejeli katalog, diplomo, medaljo in darila po pošti.

Ob tem se je Julija udeležila še dveh natečajev za osnovne šole, ki ju je organiziralo Ministrstvo za okolje in prostor RS. Na nacionalnem likovno-literarnem in raziskovalnem natečaju »Vodni detektiv« in natečaju »Postani Donavski umetnik«, ob dnevih Donave je Julija zasedla 1. mesto.

Julija je začela obiskovati individualni učni program Mala Akademija pri profesorici Eleni Sigmund v oktobru 2016.

Želimo ji še veliko uspešnih likovnih sodelovanj na natečajih in slikovito likovno kariero.

F.S.

V spomin Marije Kresc Kukec

Marija se je rodila v Gorenjem Polju pri Straži. Svojo mati pokojna ni poznala, umrla ji je, ko je bila stara dobri dve leti. Da pa nesreča ne pride nikoli sama, se je pokazalo tudi pri njej. Zbolela je za otroško paralizo, ki jo takrat še niso znali pozdraviti. Oče se je kmalu ponovno poročil in stara mama jo je vzela k sebi domov. Trudila se je, da bi otroku pomagala; kuhala je razna zeliščaa a nogica nikoli ni bila stabilna. Tudi v šolo ni hodila veliko, sošolci so ji naloge nosili domov. Kljub temu je uspešno končala šolanje in se izučila za šiviljo.

Dokler je živela stara mama, se je počutila varno in domače. Po njeni smrti pa je spoznala, da je treba od hiše, saj je mladi gospodar pripeljal nevesto. Po vojni je bilo sicer veliko dela, vendar nihče ni maral invalidke. Po naključju je spoznala starejšega vdovca in se z njim poročila ter prišla v Šentjanž leta 1962. Lepo sta se razumela, a je po sedmih letih umrl. Deset let je živela sama, nato se je poročila s Stanetom Kresetom. Leta 2000 pa je umrl še on in ostala je zopet sama. Leta 2003 si je poškodovala kolk. Po operaciji je lahko hodila le s pripomočki. Leta 2013 je odšla v dom Loka pri Zidanem Mostu. Tam je v 95. letu zatisnila trudne in izmučene oči.

Zahvala

Ob smrti Marije Kresc Kukec se iskreno zahvaljujemo vaščanom Šentjanža za podarjene sveče, rože in svete maše. Posebno zahvalo dolgujemo gospodu župniku za lepo opravljen krščanski obred, pevcem za zapete žalostinke in govorniku.

Zalujoči: vsi, ki smo jo imeli radi.

Črni packi

Zapuščena kapelica

Vsako leto se v občini Sevnica odvija natečaj "Moja dežela, lepa in gostoljubna", kjer je urejenost kraja in njene okolice še kako pomembna. Marsikoga prešine misel, čemu omenjeni prestižni naziv še ni romal v naš kraj, a glede na poslano sliko naše bralke Šentjanškega glasa je odgovor preprost. Tokrat glavni vzrok niso smeti, pomanjkanje košev za smeti in klopi za obiskovalce na javnih površinah, ampak neurejenost okolice kapelice, ki leži tik ob glavni cesti in vsem na očeh. Prav gotovo so to opazili tudi domači in tuji obiskovalci pokopališča. Nihče se ne spomni, da bi pokosil in bi kapelica lahko zaživela izven visoke trave. Najbrž ni prav, da je kulturni in zgodovinski spomenik zaraščen in pozabljen, kajne? Kdo naj bi bil zadolžen, da bi zadevo spravil v red, je najbrž vprašanje na mestu.

Sežiganje odpadne balirne folije

Pred kratkim smo v Uredništvu Šentjanškega glasa prejeli sporočilo krajanke, ki nas je obvestila, da se je v zadnjem času v večernih urah vil po vasi komajda viden, a še kako smrdeč dim, ki je posledica sežiganja odpadne balirne folije. Jesen je res čas baliranja, silaž in posledično tudi odpadne folije. Vprašanja o tem, kdaj, kje in kaj se sme kuriti v naravi, si lahko zastavimo tudi sami. Sežiganje vseh vrst odpadkov doma je prepovedano. Bi jo moral lastnik dati v kontejner za embalažo? Jo morda odpeljati na deponijo? No, zagotovo smo vsi enakega mnenja, da je odpadke potrebno ločevati v čim večji meri, a zagotovo ne na ta način.

Pesem

SPOMENIK

Sredi trga stoji spomenik.
Ko grem mimo,
se mi pogled vedno ustavi
na podobi bojevnikov,
ki sta trdno medsebojno združena,
roke dvigujeta k nebu
in skupaj objemata svobodo.

Pomislim na šentjanška junaka,
čuječna hrabra mlada fanta,
dve svetli luči v črnih časih.
Bojevala sta se za mir
in za svobodo naroda.

Eva Keber

SVEŽA JAJČKA JAPONSKIH PREPELIC

Kristina Vozelj s.p., Srednik 19, Šentjanž
e-pošta: prepelicarstvo.vozelj@gmail.com
gsm: 040/472-280, FB: Prepeličarstvo Vozelj

KMETIJA KRANJČ

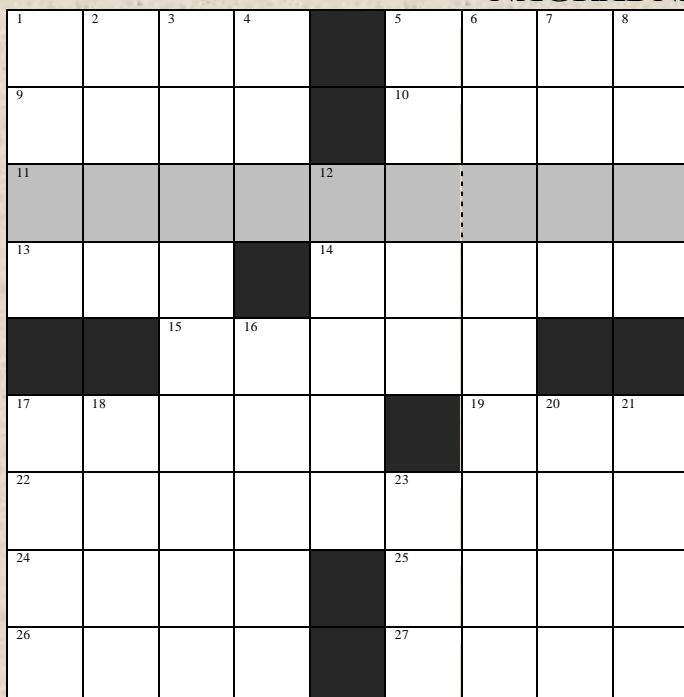
Budna vas 26a, Šentjanž

- MLEKO
- PROBIJOTIČNI SADNI JOGURTI
- NAVADNI JOGURTI
- SLADKA SKUTA
- MASLO
- KAJMAK
- SIR ZA ŽAR

tel 041/577-908

NAGRADNA KRIŽANKA

VODORAVNO

1. zložen les za kuhanje oglja, 5. ameriška pevka, Diana, 9. svod, arkada 10. пристаниšče v južni Španiji, **11. staro slovensko ime zanj je kimavec**, 13. japonski smučarski skakalec, Daiki, 14. izrastek na hrbtnici, 15. pripadnik Tatarov, 17. zimsko prevozno sredstvo, sani, 19. reka in departma v južni Franciji, 22. vrsta zelene solate, 24. rod domačih volnatih živali, 25. ameriška igralka, Deborah, 26. nogometni klub iz Madrida, 27. kis.

NAVPIČNO

1. slovenski alpski smučar, Klemen, 2. obljuba, 3. ženska na potovanju, turistka, 4. lik golega telesa, 5. ploščad za nakladanje, 6. delavec, ki odbira izdelke, 7. zrnat sneg, 8. Abrahamova žena, 12. ljubitelj lepega, 16. skok pri umetnostnem drsanju, 17. rezultat dvoboja (narečno), 18. dolina na francoski strani montblanškega predora, 20. ribja jajčeca, 21. zgornji del stopala, 23. če.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **30. novembra 2017** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je **MAŽORETA**.

Srečna izžrebanka je **Olga Medved** iz Mokronoga. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Prepeličarstvo Kristina Vozelj s.p., prevzame v Sredniku 19. **Iskreno čestitamo**.

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: KRKA, OMIK, OMOT, MARR, MAŽORETKA, INN, ELEAT, AVTOR, NAPOJ, NOJ, OLESENINA, NOGA, OCET, ADAR, ČAKA.

Ostro oko

PRAVILEN ODGOVOR IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Žal pravilnega dogovora na prejšnje Ostro oko, ko smo spraševali po, kateri poti nas vodi maskota na sliki, nismo prejeli, zato ga ponavljamo. Naj vam pomagamo. Maskota nas spremlja ob tematski poti, ki se razteza med Koludrjem in Krmeljem.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje **do 30. novembra 2017** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Slovesnost ob krajevnem prazniku	Petek, 27. oktober 2017, ob 17. uri v Kulturni dvorani	KS Šentjanž
8. Pohod po poteh Milana Majcna z umestitvijo spominskega prostora v Kulturni dvorani v Šentjanžu	Sobota, 28. oktober 2017, ob 10. uri izpred spomenika v Šentjanžu	TD Šentjanž in Krajevni odbor ZZB NOB Šentjanž, Info: Cveta Jazbec (031 825 053) info@sentjanz.si
Kulturno-družabni večer »Kultura in umetnost nas povezujeta«	Sobota, 4. november 2017, ob 16. uri v Bregarjevi zidanci v Kamenškem	KUD Budna vas, Info: Magda Sigmund (031 353 388) magda.sigmund@gmail.com
Slavnostni koncert ansambla Avsenik ob 20-letnici delovanja Društva vinogradnikov Šentjanž	Sobota, 4. november 2017, ob 19. uri v večnamenski dvorani OŠ Milana Majcna Šentjanž	DV Šentjanž, Info: Renata Kuhar (031 344 669) kuhar.renata@gmail.com
Praznovanje 70.letnice ustanovitve Društva upokojencev Šentjanž	Nedelja, 26. november 2017, ob 13. uri pri Marjani v Krmelju	DU Šentjanž, Info: Fanika Rupar (041 668 066) fani.rupar@gmail.com
Sprejem dedka Mraza	Petek, 22. december 2017, ob 11. uri v večnamenski dvorani OŠ Milana Majcna Šentjanž	DPM Šentjanž, Info: Jožica Krmelj (041 359 718) jozikrmelj@yahoo.com
Božično-novoletni koncert z Godbo slovenskih železnic Zidani Most in gosti	Ponedeljek, 25. december 2017, ob 19.30 v večnamenski dvorani OŠ Milana Majcna Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, Info: Boštjan Krmelj (041 709 287) bostjan.krmelj23@gmail.com
Blagoslov konj na štefanovo	Torek, 26. december 2017, ob 10.30 na avtobusni postaji v Šentjanžu	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž, Info: Franci Strnad (031 873 722)

VIII. pohod

Po Poteh

MILANA MAICNA

Šentjanž. ob 10. uri
28.oktober 2017

Milan Majcen,

rojen 17.11.1914, v Šentjanžu je po ustanovitvi OF sodeloval pri pripravah na oboroženo vstajo. Avgusta 1941 je bil aretiran, vendar je pobegnil in odšel v partizane. Vodstvo NOB ga je septembra 1941 poslalo na Dolenjsko, kjer je organiziral partizanske enote. Postal je komandir Mokronoške čete. Med obhodom v območju Šentjanža je nemška policijska enota v Murnicah obkolila hišo v kateri sta se zadrževala Majcen in soborec Janči Mevželj. V spopadu, ki je trajal nekaj dni, sta oba padla.

***Primštal**

V vasi Hinje krenemo levo po makadamski poti do Primštala in gremo na križišču za smerokazom Kal. Kmalu opazimo smerokaz Rupa. Razgibani robovi gozdov, ki se spuščajo do grape in se tam stikajo z rečico Hinjo in njenim obvodnim življenjem, so najlepši okvir idilične pokrajine. Od tu dalje se pot obrne skrajno desno in strmo v hrib proti Murnicam.

***Hinje**

...od Knezove domačije dalje hodimo po travniških stezah do rečice Hinje in se po kilometru prijetne poti obrnemo desno v vas Hinje. Ko pridemo na asfaltno cesto bomo opazili mejni kamen iz časov, ko si je okupator razdelil naše ozemlje. V mehkih vrhovih gričev, ki po večini tvorijo ta del poti, se pot zelo hitro pomika in ni naporna.

***Murnice**

Kmalu prispemo na vrh. Postojte in uživajte. Vsa leta po vojni je nastajala ta čudovita pokrajina, kjer se kot v mozaiku prepletajo vinogradi, sadovnjaki, travniki in z raznimi kulturami posejane njive, vmes pa še ljubka vaška naselja. To je popolnost vaške idile in plačilo za prehojeno pot. Še streljaj proti Leskovcu in pod krošnjo dreves opazimo doprsna kipa, ki sta delo domačina, kiparja Julijana Renka. To je svet, ki napolni vsa čutila in brez dvoma očara vsakega, ki zaide v te kraje.

Pred štartom pohoda bomo v sodelovanju s Krajevnim odborom ZZB NOB Šentjanž svečano umestili še spominski prostor v Kulturni dvorani v Šentjanžu.

Pot

se prične pri spomeniku obema herojema v centru kraja in se nadaljuje naravnost proti zaselku Češnjice do Osnovne šole Milana Majcna Šentjanž. Od tu dalje hodimo mimo pokopališča, kjer sta junaka pokopana, po kolovozu do bližnje Birne vasi in skozi Gomilo do glavne ceste. Tu prečkamo in nadaljujemo po asfaltu vse do Koluderja...

Pozor!

Od pohodnika se zahteva primerno obutev, kondicijo in pripravljenost na hojo po razgibanem terenu. Hodite na lastno odgovornost!

MILAN MAJCNEN

LEKARNA
SEVNICA

Enota Krmelj

PON, SRE, ČET, PET
7.00 - 14.00

TOR
9.00 - 19.00

tel.: 07 81 84 004

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite
tudi najrazličnejša prehranska
dopolnila, kozmetiko, otroško
kozmetiko in prehrano.

POGREBNA SLUŽBA
NOVAK
makronog - novo mesto

031/611 538 in 041/514 233

Mateja Novak s.p., Stara cesta 12, Straža

Pogrebne storitve opravljamo tudi v Šentjanžu,
na Kalu in Velikem Cirkiku.

KMETIJA OBLAK

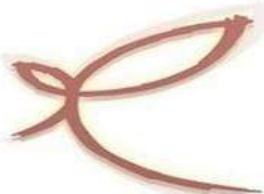
Kladje pri Krmelju 2

8297 Šentjanž

gsm: 041 825 570

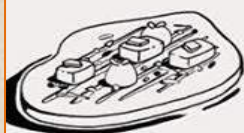
Nudimo:

- ↓ sveže mleko, pregreto smetano
- ↓ jogurt navadni, jogurt sadni
- ↓ sir za žar, sir z zelišči
- ↓ skuto
- ↓ maslo

GOSTILNA S PRENOČIŠČI
EKOLOŠKA KMETIJA

Repovž

Za dobre
duše in
radovedne
želodce

Z znanjem,
srčnostjo
in ljubeznijo

USTVARJAMO
PRISINE OKUSE

V
prepletanju
z lastno

EKOLOŠKO
KMETIJO

S STOLETNO
TRADICIJO
in veličino
preprostosti

Daleč od
mestnega vrveža
v prijetnem
domačem okolju

